

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

nro 2/2024

Teemana

Rannikon puolustuksen tulevaisuus

Miehittämättömät
alukset merisodankäynnissä
s. 22

Rauman telakalla juhlistettiin
ensimmäisen monitoimi-
korvetin kölinlaskua s. 26

Ensimmäinen
linnakkeen sotilaskoti
s. 38

IMAGE SOFT

Underwater surveillance technology

Vedenalaisen valvonnan järjestelmät

- Merialueiden valvonta
- Satamaturvallisuus
- Merenalaisten rakenteiden ja kaapeleiden puolustus

Rannikopuolustuksen ja merenkulun simulaattorit

- Sukellusvenetorjunnan simulaattorit
- Sertifioidut merenkulun koulutukset
- Operaatioiden suunnittelu ja uhkien torjunta
- Tulenjohton harjoittelusimulaattorit

www.imagesoft.fi

Rauhaton meri

Ukrainan sota seurataan ja tutkitaan jatkuvasti

Emme tietenkään tyydy vain lukemaan mehevimpiä lööppejä, ja ryömimään synkkyyden asutamaan luolaan kohtaloamme surkuttelemaan, vaan mietimme keinoja meripuolustuksen parantamiseen.

Nuo keinot kattavat laajan kirjon alkaen sotataidosta ja päätyn teknologisiin ratkaisuihin. Niistä otamme käyttöön kansallisen puolustuksen ja liit-

tolaisuutemme edellyttämät parhaat palat. Kyseessä on jatkuva ja aikaa vievä prosessi, jonka tuloksia pitää malttaa odottaa. Jokaisen risahduksen perässä ei voi juosta, tai maraton jää sprintiksi. Kurssimuutoksia ei tehdä tuntuman, vaan tutkimuksen perusteella.

Tässä lehdessä on muutamia asiantuntijoiden valottamia tuokiokuvia siitä, mitä he näkevät horisontissa Ukrainan oppien perusteella. Muistakaa, että kyseessä on jäävuoren näkyvän osan huipun yksi hiutale – valtava tietomäärä on julkisuuden pinnan alla näkymättömissä.

Yksi Ukrainan sodan tärkeimmistä opetuksista lienee se, ettei minkään valtion kannata jäädä yksin hyvinä eikä huonoina aikoina. Olemme ehkä mainittujen välissä, ja mahdollisessa liu'ussa synkempään suuntaan. Nyt on ainakin oikea, jos ei viimeinen, hetki vii-

lata myös meripuolustus etulinja kuntoon. Siinä puleerauksessa kansainvälinen yhteistyö on välttämättömyys. Tiivis yhteisrintama muodostaa pidäkkeen, jonka turvin ehkä palaamme hyviin aikoihin käymättä hurrikaanin silmässä. Ei sinne kukaan täysipäinen vapaaehtoisesti purjehdi. Hyvät ajat kannattaa käyttää paitsi niistä nauttimiseen myös pahoihin päiviin valmistautumiseen. Varautuminen ja valmius eivät tule ilmaiseksi, mutta paljon halvemmalla kuin myrskyyn joutuminen sisältä lahossa jollassa. Väärin säästetyt korot saatetaan lukea muistoseiniltä.

On siis luontevaa, että seuraavan numeromme teemana on kansainvälinen yhteistyö. Toivon jälleen lukijoiltamme aiheeseen sopivia artikkeleita. Ne on hyvä lähettää toimituksemme juhannuksen tienoilla. ■

Juha-Antero Puustola

Päätoimittaja

Ensimmäisen Laivue 2020 -hankkeen monitoimikorvetin köli laskettiin Rauman telakalla torstaina 11. huhtikuuta.

Teema

Rannikon puolustuksen tulevaisuus

- 8 Tiedotus merenkulkijoille – oli myrsky nouseva
- 11 Merisodankäynti murroksessa
- 16 Meripuolustus muutoksessa
- 20 Susi hylkeen nahoissa?
- 22 Miehittämättömät alukset merisodankäynnissä

Juha-Antero Puistola
 Ville Vänskä
 Juuso Säämänen
 Riitta Björn
 Arto Nyrhinen

s. 26

SAMMELI KORHONEN

s. 60

MIKA HÄMÄLÄINEN

Pleitit valmiina (plate).

Tapahtumat

Rauman telakalla juhlistettiin ensimmäisen monitoimikorvetin kölinlaskua.....	26
Alumnit Merisotakoulun reserviupseerikurssin asialla	30
RUY:n vuosikokous.....	34

Historia

Miinanraivaaja Pohjanmaan potkuri	37
Meri- ja rannikopuolustuksemme väärinkäsitykset osa 2: Ensimmäinen linnakkeen sotilaskoti.....	38

Vakiot

Pääkirjoitus	3
Sidosryhmät.....	66
Tapahtumakalenteri	667

Kuulumisia

Rannikkoupeeri yhdistys.....	39	Kotkan Rannikkoalueen Perinneyhdistys	52
Sininen Reservi	40	Turun Laivastokilta	54
Rannikkosotilaskotiyhdistys.....	44	Turun Rannikkotyökistökilta.....	57
Hangon Rannikopatteriston Perinneyhdistys	48	Rannikkojääkärikilta ja Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys	59
Laivaston Sukeltajakilta	50		

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

Päätoimittaja

Juha-Antero Puistola
juha-antero.puistola@mil.fi
Kaikki sähköiset aineistot
pyydetään lähettämään
osoitteeseen:
toimitus@rannikonpuolustaja.fi

Toimitus

Toimitussihteeri
Seppo Alanko
toimitus@rannikonpuolustaja.fi
Markus Malila
markus.malila@mil.fi
Ove Enqvist, historia ja kirjallisuus
enqvist@oktanet.fi

Toimitusneuvosto

Timo Junntila,
toimitusneuvoston puheenjohtaja
Auvo Viita-aho,
kustantajan, RUY:n puheenjohtaja
Juha-Antero Puistola, lehden
päätoimittaja (kokouksen sihteeri)
Jukka Anteroinen,
MERIV:n esikuntapäällikkö
Kalle Kaján, Suomenlahden
aliupseerit ry:n pj
Jyri Kopare, UUDPR:n komentaja
Mika Kuutti, SINRES ry
Marko Laaksonen, RPR:n komentaja
Elina Laiho, MPH:n puheenjohtaja
Patrik Lillqvist, RLAI:n komentaja
Tuomo Mero, MERISK:n johtaja
Johanna Pakola,
RTPY:n puheenjohtaja
Tatu Vartiainen,
RTOU ry:n puheenjohtaja

Lehden kotisivut

www.rannikonpuolustaja.fi

Toimituksen osoite (postitettavat aineistot)

Seppo Alanko
Tmi Riimunkantaja
Vuoriharjuntie 40 I 17, 02330 Espoo

Tilaushinnat vuodelle 2024

Yksittäiset kestopilajaat 26 euroa/
vuosikerta. Yleishyödyllisten
yhteisöjen jäsentilaukset
12 euroa/vuosikerta.

Osoitteenmuutokset ja tilaukset

Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32
10940 Hanko
040 564 7695
jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi

Kirjapaino

Punamusta Oy, Forssa

Ilmoitusmyynti

Juha Halminen
050 5922 722
juha.halminen@mediaosasto.fi

Julkaisija

Rannikkoupeeriyhdistys RUY ry
Aikakausmedia ry:n jäsen

Kansi

Lähtee laiturilta yksi.
Kuva: Laivaston Sukeltajan kiltä

67. vuosikerta • 2/2024

RANNIKON PUOLUSTAJA 3/2024 ilmestyy viikolla 40.

Lehden aineistopäivä on 16.8.2024 mennessä. Tekstit mieluiten rtf-tekstiedostoina (muutkin formaatit käyvät) sähköpostilla. Kuva-aineisto pape-ri-, dia-, tai digikuvina (tiff-, eps- tai jpg). Digikuvien minimiresoluutio on 300 dpi käytettävässä koossaan. Paperikuvia ei palauteta. Muusta menettelystä on sovittava erikseen päätoimittajan kanssa.

Kovaa softaa

Nopeampaa päätöksentekoa
suorituskykyisillä ohjelmistoilla.

Tiedotus merenkulkijoille – oli myrsky nouseva

Meri antaa aihetta lukuisille kertomuksille. Siinä missä olemme jo hylänneet jättiläis-tursilla pelottelun, olemme keksineet uusia hirviöitä ja sankareita maailman merille. Tämän artikkelin innoittajina ovat olleet ne kymmenet kammioissaan näyttöpäät-teitä katselevat tutkijat, jotka yrittävät ottaa selkoa siitä, mitä maailmassa tapahtuu. Tietysti on muistettava, että tieteentekijöillä ei tee juuri mitään ilman käytännön-osaajia, joista olemme aina olleet tunnettuja.

Merisota leikkauspöydälle – auguuri ennustaa sisälmyksistä

Ukrainan sotaa tutkitaan huolel-lisesti. Se antaa osaltaan näyttö-jä siitä, mihin suuntaan sodan-käynti on kehittymässä eri toi-mintaympäristöissä. Perinteis-ten mallien rinnalla tarkastel-laan myös kognitiivista osaa, koska sen merkitys etulinjan ta-kana korostuu koko ajan. Esi-merkiksi länsimaiden tuki Uk-rainalle on riippuvaista siitä, miten länsimaissa arvioidaan sodan eri lopputulosten vaikuttavan globaaliin turvallisuuteen. Päättäjät puolestaan ammentavat tukensa äänestäjiltä, joiden näkökulma saattaa ohittaa glo-baalit kysymykset tyystin.

Kutakin toimintaympäristöä seuraa ja tutkii melkoinen joukko asiantuntijoita, joiden osaa-minen kattaa laajan kirjon so-dan eli elementtejä alkaen kun-kin hilavitkuttimen vaatiman

sähkömagneettisen spektrin kaistasta ja päätyen jonnekin kaukaisimpien satelliittien kier-toratojen ulompiin osiin ja ih-mismielen syvyyksiin.

On siis luonnollista, että Uk-rainan ja maailman tapahtumia tutkitaan myös merisodan nä-kökulmasta. Tässä artikkelis-sa käsittelen muutamia varhai-sia havaintoja viime aikojen ta-pahtumista maailman merillä. Käytän päätoimittajan oikeut-ta valita leveä pensseli, ja jätän monet mielenkiintoiset yksityis-kohdat toisille kirjoittajille. Par-haassa tapauksessa lukijamme myös kiistävät tai vahvistavat artikkelissa esitettyjä havainto-ja omilla johtopäätöksillään.

Aivan viimeisten kuukausien aikana merisodasta kiinnostu-neiden mapit ovat alkaneet täyty-tä muun muassa MustanMerén, Itämeren, PunaisenMerén ja Ete-lä-Kiinan meren tapahtumista. Vaikka sodat, uhat ja iskut kul-

lakin ovat paikallisia tai korkein-taan alueellisia, ne kaikki kyt-keytyvät globaaliin valtakamp-pailuun, ja selkkausten seuran-naisvaikutukset ovat maailman-laajuisia. Jokaisessa merellises-sä kuumassa paikassa tapahtuu teknologian ja taktiikan kehitys-tä. Kaikista Suomi voi kerätä op-peja meri- ja rannikkopuolustus-tuksen kehittämiseen: teknolo-gia, taktiikat, operaatiot ja stra-tegiat elävät ajassa.

Mustameri ja Ukrainan sota

Ukrainan sota ja sen merellinen osa ovat varmasti yksi lukijoi-demme tarkimmin seuraamis-ta kuumista paikoista. Eri asi-antuntijat kommentoivat lähes päivittäin merisodan tapahtu-mia. Jätän siis väliin yksityiskoh-dat, ja nostan esiin viisi alusta-vaava suurempaa kokonaisuutta. Jokainen mainitsemistani koko-naisuuksista ansaitsisi oman ar-tikkelinsa.

1. Meriyhteydet ovat elintärkeitä ja pysyvät sellaisina. Sekä globaali kauppa että useiden valtioiden perustoimeentulo edellyttävät esteetöntä meriliikennettä. Meriliikenteen suojaaminen puolestaan edellyttää lähes aina maa-alan hallitsemista.
2. Vastustajan toiminnanvapauden kiistäminen on aina yksi merisodan tärkeimmistä elementeistä. Se ei edellytä merellistä ylivoimaa, vaan voidaan toteuttaa monin keinoin, joita esimerkiksi teknologian ja sen sovellusten kehittyminen tuo yhä paremmin käyttöön.
3. Suuret alukset ovat haavoittuvia avomerensisämyös satamissa. Jopa alivoimainen osapuoli voi iskeä syvälle vastustajan olettamille suoja-alueille.
4. Miehitämättömät järjestelmät ovat tulleet jäädäkseen. Kun tiedonsiirtoyhteys ei ole enää nykyisenkaltainen rajoite, miehitämättömien järjestelmien seuraava sukupolvi operoi suhteellisen itsenäisesti myös veden alla ja parvissa.
5. Pienten ja liikehtimiskykyisten lavettien merkitys kasvaa. Itse aseiden koko pienenee tarkkuuden parantuaessa, joten lavettien ei tarvitse olla valtavia tulivoiman kuljetusalustoja. Aiempaa pienempien alusten ja miehitämättömien järjestelmien parvitaikka haastaa vastustajan sen

koosta riippumatta. Tähän liittyy monia erittäin mielenkiintoisia lisätutkimuksen aiheita, kuten automaation lisääntyminen ja miehistöjen koon merkittävä supistuminen, ja niistä seuraava tarvehennitys ihmisten huoltamisessa.

Itämeri ja pidäkkeen vaikeus

Itämeri on Suomen valtimo monilla eri mittareilla. Osa elintärkeistä toiminnoistamme sijaitsee veden alla, ja se on paitsi etu

Itämerta ei voi koskaan sivuuttaa mainitsematta meremme olosuhteiden ainutlaatuisuutta. Lähes kaikki maailmalla hyväksi koetut ratkaisut on erikseen räätälöitävä tänne sopiviksi.

myös merkittävä haaste. Vedenalainen kriittinen infrastruktuuri on usein vaikeasti suojattavissa, ja suhteellisen yksinkertaisesti vahingoitettavissa. Osaa vahingoittamistarkoituksessa häärivistä toimijoista on myös hankalaa estää kelmintemppeja tekemästä. Perinteinen sotilaallinen tai lainopillinen pidäke ei muodosta riittävää kynnystä. Jälkikäteen esitettävillä vahingonkorvausvaateille voidaan nauaraa remakasti. Erityisesti ennal-

taehkäisevät vastatoimet ovat taas kalliita.

Itämerta ei voi koskaan sivuuttaa mainitsematta meremme olosuhteiden ainutlaatuisuutta. Lähes kaikki maailmalla hyväksi koetut ratkaisut on erikseen räätälöitävä tänne sopiviksi. Räätälöinti puolestaan lisää kustannuksia, joten on oikein hyvä, että valtaosa Itämeren rantavaltioista kuuluu samaan puolustusliittoon. Yhteistyö antaa enemmän eväitä niin valtiollisia kuin ei-valtiollisia uhkia vastaan. Jokainen tuo oman rehellisen osansa yhteiseen turvallisuuteen.

Etelä-Kiinan Meri ja mihinousun uhka

Yksi kuuma paikka, jossa taktista suuremman mihinousun mahdollisuus näkyy lööpeissä liki jokaisena päivänä, on Etelä-Kiinan meri. Kiinan mahdollisuus ratkaista Taiwanin hallinnollinen asema sotilaallista voimaa käyttäen on yksi polttavimmista globaalin turvallisuuden kysymyksistä. Aiheeseen liittyvät muun muassa Kiinan ydinaseasenaalin raju kasvattaminen, ohjusteknologian kehittäminen sekä massiivisen mihinousuoperaation – todellisen tai kuvitellun – valmistelu. Suurien joukko- tai kalustomäärien siirtäminen mantereelta toiselle tai saareen edellyttää edelleen merikuljetuksia. Sellaisen suunnittelu ja toteuttaminen vihamieliseen ympäristöön on epäilemättä operaatiotaidon kovimpia haasteita. On mielenkiintoista tutkia alueellisen su-

pervallan ajatuksia siitä, kuinka näennäisen mahdottomalta tuntuvaan päähkinään tartutaan. Toivon myös, ettei kukaan ryhdy empiirisen havaintomateriaalin tuottamiseen. Useimpien tutkijoiden näkökulmasta karttaharjoitus riittää oikein mainio-
sti jännitysannokseksi.

Monitoiminta- ympäristöksellisyys näkyy horisontissa

Tarkastellaanpa merisotaa niin hyökkääjän kuin puolustajan nä-

kökulmasta, niin yksi seikka koro-
stuu tällä hetkellä. Sotaa ei
enää voi pilkkoa eri toimintaym-
päristöissä tapahtuviksi siisteiksi
paketeiksi, vaan maa, meri, il-
ma, avaruus, kyber- ja kognitiiv-
vinen muodostavat yhden sau-
mattoman MDO -ympäristön.
Tuo siis teoriassa. Olen vakuut-
tunut siitä, että sulautumispro-
sessi kestää pitkään, ja on kult-
tuurisesti melkoisen kivulias.
Väitän myös, että Suomen me-
ripuolustuksen kannattaa tässä
pyrkä muutoksen eturiviin. As-

kelmerkit ovat sinänsä selkeät.
Tutkimme, koulutamme, har-
joitteleme ja operoimme vas-
tustamatta (liikaa) muutosta.
Samaan aikaan poimimme tie-
tysti parhaat ja kovimmat opit
maailman meriltä ja rannoilta
oman puolustuksemme kulma-
kiviksi. Kenties yksi opeista on
kansainvälisen yhteistyön eli liit-
tolaisuuden kasvava merkitys.
Siitä lehtemme kertoo enem-
män numerossa 3/2024. ■

**TOIMINTASI
TURVAAJA.**

**Varmaa toimintaa
kaluston koko elinjaksolle.**

Millog on Suomen
puolustusvoimien strateginen
kumppani, joka ylläpitää
maa- ja merivoimien
kalustoja sekä ilmavoimien
valvontajärjestelmiä niin
normaali- kuin poikkeusoloissa.

MILLOG.FI

Millog

f y in

SEPPÖ ALANKO

Ville Vänskä

Komentaja

Merisodankäynti murroksessa

Käynnissä oleva Ukrainan sota tarjoaa korvaamattoman arvokasta oppia nykyaikaisesta sodankäynnistä, Venäjän tavasta sotia ja sodankäynnin teknologian kehittymisestä. Mustanmeren merisodassa Ukraina on toistuvasti kyykyttänyt Venäjää. Opit tästä Daavidin ja Goljatin kohtaamisesta eivät ole ehkä sellaisenaan omaksuttavissa lähivesillemme, mutta ne antavat viitteitä käynnissä olevasta merisodankäynnin murroksesta.

Ukraina on kerta toisensa jälkeen hämmästyttänyt muuta maailmaa aiheuttamalla sarjan kirveleviä tappioita viholliselle Mustanme-

ren merisodassa. Venäjän Mustanmeren laivastolle – joka on ollut kiistatta sodan osapuolista materiaalisesti vahvempi – nämä jatkuvat menetykset ovat ol-

leet nöyryyttäviä ja noloja. Merisodankäynnin kehityksen kannalta Ukrainan miehittämättömien aluksien (*Unmanned Surface Vessel, USV*) suorittamat sissi-is-

kut ovat verrattavissa sellaisiin merisodankäynnin historiallisiin murroshetkiin kuin panssarilaivojen esiinmarssi Yhdysvaltain sisällissodassa, miina-aseen ensiesiintyminen Krimin sodassa tai torpedoaseella saavutetut ensimmäiset merivoitot Kiinan-Japanin sodassa. Ukrainan onnistuttua upottamaan helmikuussa 2024 ensin Tarantul III – luokan korvetti Ivanovetsin ja paria viikkoa myöhemmin Ropucha-luokan maihinnousu-alus Tsezar Kunikovin, entisessä Twitterissä eli nykyisessä viestipalvelu X:ssä huudettiin kilvan sotalaivojen ja laivastojen aikakauden päättymistä merisodankäynnissä.

Perinteisten sotalaivojen kaatoamista merisotänäyttämöltä on ennustettu ennenkin. Ilma-aseen nopea kehittyminen maailmansotien välissä ja toisessa maailmansodassa Tyyneellämerellä käydyt lentotukialustaisteluosastojen väliset ratkaisutaistelut, ohjasivat ajattelemaan, että merelliset taistelut ratkaistaisiin tulevaisuudessa ilma-aseella. Lähi-idän sodat 1960-70 -luvuilla puolestaan nostivat ohjusaseen tulevaisuuden merisotien ratkaisijaksi. Sotahistoriaa tarkastellen uuden ylivoimaisen asejärjestelmän etulyöntiasema on kestänyt yleensä vain hetken, sillä aseiden ja vasta-aseiden kilpajuoksu on yksi sodankäynnin lainalaisuuksista. Ase saa ennemmin tai myöhemmin vastaansa vasta-aseen. Toinen tunnusomainen ja hyvin inhimillinen piirre on lyhyellä aikavälillä yliarvioida

da uuden teknologian merkitystä ja pitkällä aikavälillä vastaavasti aliarvioida sen merkitystä. Teknologinen kehitys saattaa tuoda sodankäyntiin uusia elementtejä, mutta harvemmin tekee vanhoista elementeistä tarpeettomia. Siksi valtiot yhä panostavat perinteisten laivastojen kehittämiseen.

Miehittämättömyys Ukrainan merisodassa

Ukrainan sota ei ole ensimmäinen konflikti, jossa käytetään miehittämättömiä veneitä osana merisodankäyntiä. Saksa kehitti jo vuonna 1915 miehittämättömää kauko-ohjattavaa *Fernlenkbootia* ja Italia sai toisen maailmansodan aikana menestystä aikaan MT-räjähdeveneilään. Nykyaikana kauko-ohjattavat veneet ovat kuuluneet erityisesti erilaisten kapina- ja terroristijärjestöjen keinovalikoimaan, kuten Sri Lankan tamilitiikereiden ja Jemenin huthika-

pinaalien. Ukrainan sodassa ilmiö on saanut ennennäkemättömät mittasuhteet ja miehittämättömyyden järjestelmillä saavutetut merivoitot ovat olleet huomattavat. Yhdistävänä tekijänä näissä esimerkeissä on ollut, että merisodan heikompi osapuoli on pyrkinyt kiistämään vastustajan merenherruuden taloudellisesti, innovatiivisesti ja ilman omia tappioita.

Ukrainan sodan alussa Venäjällä oli kiistaton merenherruus Mustallamerellä. Venäjän Mustanmeren laivasto harjoitti sodan alussa tosiasiallisesti Ukrainan merisaartoa, vaikkei se merisaartoa kansainvälisen lain mukaisesti julistanutkaan. Ilman pelkoa Ukrainan vastatoimista Venäjä saattoi partioida Ukrainan rannikon tuntumassa ja ylläpitää maihinnousuhyökkäyksen uhkaa, kunnes Ukrainan kaikessa hiljaisuudessa operatiivisesti valmiiksi saattamat Neptune-meritorjuntaoh-

jukset upottivat ohjusristeilijä Moskvan huhtikuussa 2022.

Ensimmäiset viitteet Ukrainan kehittämistä miehittämättömistä pinta-aluksista saatiin, kun sellainen huuhtoutui tapahtumaisesti rantaan Sevastopolin laivastotukikohdan liepeillä. Lokakuussa 2022 Ukraina iski miehittämättömin venein Sevastopolin sotasatamaan vahingoittaen fregatti Admiral Makarovia ja miinanraivaaja Ivan Golubetsia. Sitten ilmiö räjähti käsiin ja Ukraina iski yhä kauemmas ja aiempaa suuremmin venein. Osansa sai muun muassa Krimin niemimaan Venäjään yhdistävän Kertsinsalmen sillan rakenteet. Vastaavasti Venäjä on joutunut huomioimaan miehittämättömien järjestelmien muodostaman uhan hajaryhmittämällä, suojaamalla satamat puomein ja vartiovenein sekä pitämällä alustensa lähitorjunta-aseet jatkuvasti miehitettyinä.

Ukrainan asevoimiin perustettiin kesällä 2023 miehittämättömien veneiden operointiin oma joukko-osasto – 38. erillinen prikaati. Tosin helmikuun 2024 USV-iskujen suorittajaksi ilmoitettiin erillisen prikaatin sijaan Ukrainan tiedustelupalvelun alainen erikoistoimintaosasto Group13. Maan asevoimien viestinnän mukaan se on saanut tuhottua tai vaurioitettua 25:tä Venäjän Mustanmeren laivaston alusta. Osa aiheutetuista tappioista on edelleen kiistanalaisia, mutta silti suoritus on erinomainen valtiolta, jolta puuttuu tosiasiallisesti laivasto. Aktiivinen merisota miehittä-

mättömin järjestelmin on iskenyt erityisesti Venäjän meritse tapahtuvaan huoltoon ja vaikuttanut suoraan Venäjän kykyyn käydä maasotaa. Iskut ovat myös tehneet Venäjän Mustanmeren laivastosta yhä passiivisemmän ja avanneet tien Ukrainan viljakuljetuksille.

Magura V5

Tekijät Ukrainan miehittämättömän merisodan menestyksen takana ovat tahto, tarve ja innovatiivisuus. Ensimmäiset ukrainalaiset miehittämättömät pinta-alukset kokoonpantiin yksityisissä nyrkkipajoissa ja niissä käytettiin lähes yksinomaan kaupallisia osia ja tarvikkeita. Näissä ensimmäisen polven laitteissa yhdistettiin ennakkoluulottomasti vesiskootterin kolmesylinterinen vesijetti, valonvahvistin/IR-kamera ja satelliittiyhteys aluksen ohjaamiseksi. Vesijetin kokoluokkaa olevan laitteen hyötykuorma oli 200 kiloa. Matalaprofiilisen ja huo-

maamattoman mustan hyökkäysaseen laskennalliseksi hinnaksi tuli arviolta noin 250 000 Yhdysvaltain dollaria.

Viimeisimmissä iskuissa Ukraina on ilmoittanut käyttäneensä ensimmäisen sukupolven veneitä suurempaa ja sarjatuotettua Magura V5-USV:tä. Malli oli esillä syksyn 2023 puolustustellisuuden DSEI-messuilla Lontoossa. Veneen Magura-mallinimi tulee sanoista *Maritime Autonomous Guard Unmanned Apertus* eli suomeksi jotakuinkin Merellinen miehittämätön vartio-laite. Magura V5:n tehtäväkirjo on valmistajan mukaan laaja käsittäen hyökkäystehtävien lisäksi tiedustelun, valvonnan, partioinnin, pelastustehtävät, miinanraivauksen ja meriyhteyksien turvaamisen. Veneen toiminta-aika on 60 tuntia ja toimintamatka tiettävästi yli 800 kilometriä. Veneen huippunopeus on 43 solmua, joka matalan profiilin ja hyvän ohjailtavuuden kanssa tekee siitä erittäin vaikean torjua.

UKRAINAN PUOLUSTUSMINISTERIÖN VIDEOSTRIIMI

Maguran ohjailun mahdollistavat automaattinen satelliittipaikannus (GNSS) ja linkin kautta välittyvä jatkuva 3HD-videokuva. Veneen hyötykuorma on merkittävät 860 kiloa räjähdysainetta, jolla oli todistettavasti vaikutusta esimerkiksi 17. heinäkuuta 2023 Kertsinsalmen sillan teräsbetonirakenteisiin.

Ilmiötä ei saa sivuuttaa

Mustanmeren merisodan esimerkit ovat viitteitä merisodankäynnin suuresta murroksesta. Miehittämättömyys on tullut erottamattomaksi osaksi merisodankäyntiä, mutta se ei tarkoita, että uusi ilmiö automaattisesti poistaisi jonkin olemassa olevan merisodan elementin. Aseen ja vasta-aseen kehityskulun mukaisesti miehittämättömien järjestelmien ylivoimaisuus tasaantuu ajan kuluessa. Tämä ei tarkoita, että esimerkiksi Suomessa voitaisiin mie-

hittämättömyys sivuuttaa ohi menevänä ilmiönä ja jatkaa niin kuin ennenkin. Itämeri rikkonaisine rantoineen ja lyhyine etäisyyksineen on erittäin otollinen toimintaympäristö niin ilmassa, pinnalla kuin pinnan alla toimiville vaaniville ja muille miehittämättömille järjestelmille.

Ilmiötä tulee seurata ja sen kehityksessä tulee pysyä mukana. Jo pelkästään sen vuoksi, että saadaan oppia miehittämättömiltä järjestelmiltä suojautumisessa ja näiden torjunnassa. Historian esimerkkien näkökulmasta pahin virhe olisi uumistaa silmät merisodankäynnin murroksesta ja vähätellä uuden ilmiön merkitystä. Näin kävi briteille sukellusveneiden kanssa, kun Vara-amiraali Arthur Wilson totesi sukellusveneistä vuosisadan alussa: ”*Pidän sukellusvenettä salakavalana, epäoikeudenmukaisena ja kirotun epäenglantilaisena. Niillä ei tule*

koskaan olemaan käyttöä merisodassa. Tulemme sodan aikana kohtelemaan sukellusveneidän miehistöjä merirosvoina, jotka tullaan hirttämään.” Samoin Skagerrakin meritaistelussa 1916 maailman vahvimmalle laivastolle oli käydyä ohraisesti, kun se kävi uuden ajan taistelu-laivojen merisotaa linjalaiva-aikakauden taktiikoin.

Miehittämättömät järjestelmät osana merisodankäyntiä vaativat Suomen merivoimilta pikaista ja perusteellista analyysia, kokeilutoimintaa ja kehittämistä. Puolustusvoimien vuosia ja vuosikymmeniä kestävä kehittämisohjelmat eivät näin nopeasti pintautuneeseen ilmiöön sovi, vaan tutkittua ja sodan kovassa testipenkissä koeteltua oppia tulee hankkia ilman viiveitä valmiiksi pureksittuna. Muutama koetoimintaan hankittava Magura V5 voisi olla hyvä alku. ■

Kasvu Suomessa jatkuu vahvana

Jo yli 75 vuoden ajan Suomi on ollut Saabille yksi tärkeimmistä yhteistyökumppaneista, ja käytössä olevien tuotteiden kirjo on tänäkin päivänä laaja; ohjuksista, aseista, tutkista ja johtamisjärjestelmistä aina edistyneisiin koulutussimulaattoreihin.

Suomen merivoimien tekemien isojen tilauksien ja suuren maailmanlaajuisen tilauskannan ansiosta olemme kasvaneet voimakkaasti, ja meillä on jatkuva tarve rekrytoida osaavaa henkilöstöä maissa, joissa meillä on merkittävää toimintaa. Strategiamme on toimia "maailmanlaajuisesti, mutta paikallisesti" ja laajentaa tutkimus- ja kehitystyötä maihin, joissa on korkea teknologisen osaamisen taso. Siksi Suomi on yksi maista, joihin jatkossa keskitämme investointejamme ja kasvuamme.

Lue lisää osoitteessa www.saab.fi

Seuraa meitä Twitterissä ja Facebookissa: @SaabFI.

Juuso Säämänen

Komentaja Juuso Säämänen palvelee suomalaisen sotataidon sotilasprofessorina Maanpuolustuskorkeakoulun Sotataidon laitoksessa.

Meripuolustus muutoksessa

Meripuolustus on varautunut jo 1920- ja 1930-luvun taitteesta lähtien kahteen kriisajan tehtävään: meriyhteyksien suojaamiseen ja mereltä suuntautuvien hyökkäysten torjuntaan. Sen sijaan alueellisen koskemattomuuden turvaaminen on kokenut suurempia sisällöllisiä muutoksia ja muutoinkin tehtävänä uudempi.

Tässä artikkelissa tarkastellaan meripuolustuksen tehtävien painotuksissa tapahtuneita muutoksia ja painotuksiin vaikuttaneita syitä. Käsittelytapa on pakostakin yleistävä, koska artikkelin rajallisuus ei mahdollista syy-seuraussuhteiden tyhjentävää avaamista. Lisäksi artikkelin loppupuolella pohditaan, ovatko lähes sata vuotta samankaltaisina säilyneet meripuolustuksen tehtävät enää relevantteja Suomen liittyttyä Pohjois-Atlantin puolustusliittoon.

Meripuolustuksen tehtävät muotoutuvat

Laivaston ja rannikkotykistön tehtävien hahmottelu alkoi puolustuslaitoksen perustamisen jälkeen. Ensimmäiset kaavailut jäivät lyhytaikaisiksi lähinnä siksi, ettei vastaisenäistyneen maan upseeristolla ollut riittävästi tietämystä meripuolustuksen ja laivaston käyttöperiaatteiden määrittämiseksi.

Operatiivisten kysymysten ratkominen vauhdittui, kun jää-

käritaustaisen merivoimien komentajan Väinö Valven tueksi asetettu brittiläinen laivastoasiantuntija aloitti työnsä huchtikuussa 1929. Ripeäotteinen komentaja Maximilian Despard hahmotteli ensitöikseen meripuolustuksen sodan ajan kokoonpanoa, johtosuhteita ja joukkojen käyttöperiaatteita.

Despardin kaavaluissa meripuolustuksen kriisajan tehtävinä olivat meriliikenteen ja maavoimien sivustojen suojaaminen sekä varautuminen maihinnousujen torjuntaan. Despard tiedosti myös Ahvenanmaan merkityksen huoltovarmuuden kannalta: jos vihollinen saisi saarimaakunnan tai sen osia haltuunsa, elintarvike-, polttoaine- ja sotamateriaalikuljetukset olivat vaarassa katketa.

On todennäköistä, että Despardin ja hänen seuraajansa kommodori Norman Mooren ajatukset välittyivät 1930-luvun alkupuolen meripuolustuksen puolustussuunnitelmiin – ainakin yhteneväisyydet ovat selkeitä. Kesään 1939 saakka Valven

tukena toimineiden brittiupseerien näkemysten omaksumista edesauttoi suomalaisten ulkomaisissa sotilasoppilaitoksissa ja Sotakorkeakoulussa saama opetus. Luennoilla paneuduttiin Saksan aloittaman rajoittamattoman sukellusvenesodan ja ympärysvaltojen julistaman merisaarron dramaattisiin vaikutuksiin. Meriliikenteen oli jatkuttava myös sodan aikana, jotta taistelutahto ei romahtaisi, eikä Suomi joutuisi antautumaan.

Rannikkotykistölle muotoutui 1930-luvun alkupuolella oma tärkeä tehtävänsä meriliikenteen suojaamiseen liittyen. Suomen ja Viron rannikkotykistöjen koordinoitulla tulenkäytöllä, miinoitteilla ja sukellusvenneiden yhteistyöllä oli tarkoitus estää neuvostolaivaston pääsy Itämerelle häiritsemään meriliikennettä.

Neuvostoliiton uhkaan havahdutaan

Itämeren laivaston merkittävästä taisteluvoimasta huolimatta Suomeen suuntautuvaa maihin-

nousu-uhkaa pidettiin 1930-luvun puoliväliin saakka vähäisenä. Uhka kohdistui lähinnä Kanaksella taistelevien suomalaisjoukkojen selustaan, joten maihinnousuntorjunnalla ei ollut puolustussuunnitelmissa suurta painoarvoa.

Käsitykset Neuvostoliiton maihinnousmahdollisuuksista muuttuivat asteittain 1930-luvun lopulla Sotakorkeakoulun rannikkosotataidon opettajan, kapteeni Lauri Sauramon arvioiden myötä. Sauramo on tietävästi ensimmäinen henkilö, joka suhtautui Suomenlahden sulkemiseen kriittisesti. Sulku ei ollut läpäisemätön, koska Neuvostoliitto pystyi siirtämään joukkoja ilmoitse muun muassa Ahvenanmaalle.

Tilanne Itämeren alueella kehittyi syksyn 1939 kuluessa toisin kuin mihin Suomessa oli varauduttu. 1930-luvun alkupuolen arviot Viron puolustuksen romahtamisesta muuttuivat todeksi Viron luovutettua painostuksen seurauksena satamiaan ja lentokenttiään Neuvostoliitolle. Samalla Suomenlahden sulku muuttui hyödyttömäksi. Meriyhteydet, Ahvenanmaa ja koko eteläinen rannikko olivat alttiita vaaralle Itämeren laivaston toimintamahdollisuuksien laajennuttua.

Suomalais-saksalaiset merivoimat suojaavat meriyhteyksiä

Meriyhteyksien merkitys korostui entisestään maaliskuussa 1940 solmitun Moskovan rauhansopimuksen ja Saksan muu-

tamaa viikkoa myöhemmin toteuttaman Tanskan ja Norjan valtauksen myötä – yhteydet Itämeren ulkopuolelle katkesivat syrjäistä Petsamo lukuun ottamatta. Tilanne muuttui entistä synkemmäksi kesällä 1940, kun suomalaisjoukot jouduttiin vetämään Neuvostoliiton painostuksen seurauksena pois Ahvenanmaalta.

Meripuolustuksen joukot kuitenkin palasivat saarimaakuntaan heti tilaisuuden tultua. Samanaikaisesti Saksan aloittaman

Rannikkotykitölle muotoutui 1930-luvun alkupuolella oma tärkeä tehtävänsä meriliikenteen suojaamiseen liittyen.

operaatio Barbarossan kanssa toteutetulla operaatio Kilpapurjehduksella turvattiin Suomelle ja Saksalle tärkeä Itämeren liikenne. Samaa tavoitetta palvelivat myös Neuvostoliiton Itämeren laivastoa ja maajoukkoja vastaan käydyt taistelut sekä laajat miinoitusoperaatiot.

Vaikka Itämeren laivastoa ei tuhottu vuonna 1941, pinta-taisteluvoimat eristettiin Leningradin edustalle. Itäisellä Suomenlahdella käydyistä kiivaita paikallisista taisteluista huolimatta punalippuinen Itämeren laivaston ei kyennyt toteut-

tamaan laajamittaisia operaatioita kahteen vuoteen. Tilanne muuttui Leningradin saartorenkkaan murruttua tammikuussa 1944. Tuolloinkaan neuvostolaivasto ei saanut täyttä toimintavapautta. Sen takasivat muun muassa vahvat miinoitteet, keväällä 1943 laskettu sukellusveneverkko ja useat rannikkotykitön sulkulinjat.

Meripuolustus ei kuitenkaan voinut keskittyä pelkästään meriyhteyksien suojaamiseen, koska kesällä 1944 pinta-aluksia käytettiin puna-armeijan maahyökkäyksen tukemiseen. Tilanne itäisellä Suomenlahdella muistutti talvisodan viimeisiä viikkoja: meripuolustuksen voimavarat oli keskitettävä maihinnousuntorjuntaan, koska Neuvostoliitto pyrki massiivisella maahyökkäyksellä ja sitä tukevalla ylimenolla suomalaisjoukkojen tuhoamiseen. Se olisi ratkaissut sodan huomattavasti nopeammin kuin pitkälinnen merisaarto.

Painopiste maihinnousuntorjuntaan

Meriliikenteen suojamisesta muodostui meripuolustuksen ensisijainen tehtävä itsenäisyyden ajan ensimmäisinä vuosikymmeninä vuosien 1940 ja 1944 torjuntataisteluita lukuun ottamatta. Tilanne muuttui rauhan myötä täysin muassa Suomen sotilaspoliittisen ja -strategisen aseman muutoksen, Pariisin rauhansopimuksen rajoitusten sekä päättyneestä maailmansodasta tehtyjen johtopäätösten vuoksi.

Maihinnousoperaatioista oli tullut toisen maailmansodan myötä suurvaltojen sodankäynnin keskeisiä elementtejä. Länsiliittoutuneet olivat kehittäneet maihinnoususodankäyntiään koko sodan ajan, ja Neuvostoliitto oli osoittanut pyrkivänsä yllätykseen ensisijaisesti taktisten maihinnousujen avulla. Maihinnousu-uhka otettiin äärimmäisen vakavasti, etenkin kun meripuolustuksen taistelukyky rakentui 1940- ja 1950-luvulla lähinnä rannikotykistön ja sitä tukevien joukkojen varaan.

Uhkan muuttuttua myös operaatioiden painopiste siirtyi avomereltä kiintomerkkialueelle ja saaristoon suurvaltavihollisen murskaavan ylivoiman vuoksi. Siksi laivasto- ja rannikkojoukkojen toiminnassa korostuivat voimien ja tulen keskitetty käyttö, aktiivinen ja yllätyksellinen toiminta sekä maaston ja olosuhteiden hyödyntäminen. Niiden avulla pyrittiin tasoittamaan voimasuhteita alivoimaisen puolustajan sekä määrällisesti ja materiaalisesti ylivoimaisen hyökkääjän välillä.

Maihinnousutorjunta pysyi koko kylmän sodan ajan meripuolustuksen tärkeimpänä tehtävänä. Osin myös siksi, että meriliikenteen suojaamiseen oli resursseja lähinnä kriisin alkuvaiheessa. Tuolloinkaan toimintamahdollisuudet eivät olleet merkittävät, joten Suomessa ryhdyttiin varautumaan 1950-luvun lopulta lähtien meriliikenteen pitkäkestoiisiin häiriötilanteisiin perustamalla so-

tataloudelle ja siviiliyhteiskunnalle välttämättömiä varmuusvarastoja.

Vasta 1970-luvun alkupuolelta lähtien meriliikenteen suojaamiseen ja alueloukkausten torjuntaan ryhdyttiin kiinnittämään painokkaammin huomiota. Tuolloin 1960-luvulla tehdyt alus- ja tutkahankinnat sekä merivalvonnan pitkäjänteinen kehittäminen mahdollistivat aktiivisen ja pitkäaikaisen alueellisen koskemattomuuden turvaamisen sekä meriliikenteen suojaamisen.

Uhat monipuolistuvat

Kylmän sodan päättyminen ja Neuvostoliiton hajoaminen vähensivät Suomeen suuntautuvaa maihinnousu-uhkaa, eivätkä Suomen ulkomaanyhteydet vaikuttaneet enää joutuvan uhatuiksi. Tiivis integroituminen globaaliin kauppa- ja talousjärjestelmään loi kuitenkin uusia riippuvuussuhteita. Logististen ketjujen pitenemisen ja tuotantoketjujen pirstoutumisen myötä riskit eivät enää olleet hallittavissa kansallisesti. Myöskään kauppa-alusten fyysinen suojaaminen ei enää taannut meriyhteyksien häiriöttömyyttä.

Venäjän keväällä 2014 toteuttama Krimin niemimaan valtaus osoitti hybridioperaatioiden vaarallisuuden. Vaikka joukkojen käyttö keskittyi lähinnä maa-alueille, venäläiset kiistivät Krimin haltuunoton jälkeen Ukrainan hallinnon ja merivoimien toiminnan Asovanmerellä tulkitsemalla kansainvälisiä lakeja ja sopimuksia itselleen so-

pivimmalla tavalla. Oikeudellisen sodankäynnin lisäksi Venäjä on osoittanut kiinnostustaan muun muassa merenpinnan alapuolista infrastruktuuria kohtaan ja kokeillut mitä erilaisimpia kauppameriliikenteen häiritsemiseen liittyviä keinoja.

Viimeistään syksyllä 2022 Itämerellä tapahtuneiden kaasuputkiräjähdyksen myötä oli selvää, millaisia uhkia merenpohjassa sijaitsevaan infrastruktuuriin liittyy ja millainen merkitys energia- ja tiedonsiirtoyhteyksillä on talouselämälle ja kansalaisten arjelle.

Muutosten vuodet?

Vaikka historian ja nykypäivän välillä ei pitäisi vetää suoria analogioita, Itämeren tilanne on osin samankaltainen kuin sata vuotta sitten. Neuvostoliiton seuraaja, Venäjä on arvioidensa mukaan epäystävällisten valtioiden ympäröimä ja Itämeren laivaston toimintamahdollisuudet ovat rajoitetummat kuin kylmän sodan vuosina.

Myös voimasuhteet, joita Venäjällä usein tarkastellaan, eivät ole Itämeren laivastolle suosiolliset. Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö Venäjän Itämeren laivasto toimisi tarvittaessa aktiivisesti. Onkin todennäköistä, että Itämeri säilyy lähivuosina yhtenä Naton ja Venäjän välisen vastakkainasettelun polttopisteistä. Voimien välisen epäsuhtan vuoksi suora sotilaallista yhteenottoa haluttaneen kuitenkin välttää, jolloin Naton vastaisissa toimissa korostuvat niin sanotut hybridioperaatiot.

Siksi voidaankin olettaa, että meripuolustuksen painopiste on lähivuosina alueellisen koskemattomuuden valvontaan ja meriyhteyksien turvaamiseen liittyvissä tehtävissä. Toeutustavat ja -mahdollisuudet laajenevat liittoutumisen myötä, kun esimerkiksi tiedustelu- ja valvontatietoa saadaan koko Itämeren alueelta. Liittoutuminen ei kuitenkaan poista kaikkia hybridiopeeraatioihin liittyviä ongelmia, kuten infrastruktuurin suojaamiseen liittyviä toimivaltuuskysymyksiä. Hybridiopeeraatioihin on myös kyettävä reagoimaan kansallisin resurssein,

koska ne ovat usein nopeimmin käytettävissä akuutin uhkan torjumiseksi.

Jotta meripuolustuksen toiminta saadaan sovitettua yhteen liittolaisten kanssa, kansallista operaatiotaitoa ja taktiikkaa on kehitettävä samoja periaatteita noudattaen kuin noin vuosisata sitten. Ulkomaiset vaikutteet on integroitava kansalliseen sotataitoon siten, että olosuhteisiimme soveltuvat taktiset periaatteet ohjaavat suunnittelua ja toimeenpanoa. Alivoimaisuus ei kuitenkaan ole enää toiminnan lähtökohta, vaan sen rinnalle on omaksuttava myös

ylivoimaisen osapuolen sotataidollisia elementtejä.

Operaatiotaitoa ja taktiikkaa on myös kehitettävä meripuolustuksen kaikki kolme tehtävää huomioon ottaen. Nykypäivän jännitteisessä ilmapiirissä ei voi tyystin jättää valmistautumatta mereltä suuntautuvien hyökkäyksen torjuntaan. Pahimmassa tapauksessa edessä on talvisodan viimeisten viikkojen kaltainen tilanne, jossa rannikon olosuhteisiin tottumattomat ja kouluttamattomat joukot joutuvat taistelemaan jäykäntorjunnan puolustuksen keinoin ylivoimaista vihollista vastaan. ■

Palveluksessa maalla ja merellä

Navigointi- ja kommunikointilaitteet

Konehuone-laitteet

Integroidut palo- ja kaasuilmoitinjärjestelmät

Poistumisopasteet, turva- ja yhdistelmävalot

Säiliömittaus- ja lastausvarret teollisuudelle

Erikoiselektroniikka puolustusvoimille

SIMRAD

ANSCHÜTZ

AUTRONICA
FIRE AND SECURITY

amot

KONGSBERG

SCAN
ANTENNA®

OPW Fluid Transfer Group
Europe SA

Pfannenberg
FLUID TRANSFER GROUP FOR INDUSTRY

SKIPPER

e2S
warning signals

Honeywell

KANON
LOADING EQUIPMENT

AT-Marine Oy

atmarine.fi

Riitta Björn

KM Riitta Björn. Kirjoittaja on Maanpuolustuskorkeakoulun väitöskirjatutkija, joka on perehtynyt muun muassa järjestöjen osuuteen sodankäynnissä.

Susi hylkeen nahhoissa?

Ukrainan virallisten ja julkisten arvioiden mukaan Venäjän hyökkäyssota on aiheuttanut yli 65 miljardin dollarin ympäristövahingot. Sodan aiheuttamien suorien tuhojen lisäksi erilaiset kemikaalit ovat turmelleet maa- ja vesialueita vuosiksi eteenpäin.

Piittaamattoman sodan käyntitavan kuuluisimmat esimerkit ovat Zaporižžjan ydinvoimalan valtaaminen ja Kahovkan padon räjäyttäminen. Lyhytaikaisen ja epämääräisen sotilaallisen hyödyn hintaan on laskettava ihmishenkien menetyksen lisäksi mahdollinen pitkäkestoinen luontotuho.

Säännöt ja oikeus eivät rajoita Venäjää

Venäjä on aloittamassaan sodassa ylittänyt kansainvälisen oikeuden rajat niin moneen kertaan, että tahalliset ympäristötuhot ovat jääneet jonkin verran taka-alalle. Sodankäyntiä ei yleisesti ottaen mielletä ympäristöstävälliseksi, ja sodankäynnin ympäristövaikutuksia koskeva keskustelu on julkisuudessa vähäistä. YK ja kansainvälinen rikostuomioistuimien ovat kuitenkin kiinnittäneet tähän huomionsa. Esimerkiksi Ukrainassa tuhotut teollisuuslaitokset ovat saastuttaneet merkittävästi ympäristöä ja aiheuttavat terveys-

haittoja eliöstölle, ihmisistä puhumattakaan. Seurannaisvaikutuksia tullaan näkemään kauas tulevaisuuteen erilaisina terveyshaittoina. Sodankäynnin merkitys esimerkiksi metsäympäristölle on näkyvissä vielä Suomesakin. Suoranaisten metsätuhojen lisäksi viime sotiemme aikaiset puunrunkoihin porautuneiden metallikappaleiden tunnistamiseksi sahalaitoksissa on tukkien sisäänotossa mekanismi, joka paljastaa ylimääräiset roiskeet.

Sotatoimet olisi toteutettava siten, ettei ympäristöä tuhotta tarpeettomasti. Ukrainan näkemyksen mukaan oikeudenmukainen rauha tulee aikanaan edellyttämään Venäjän maksamaa tuhoalueiden ennallistamista. Rauhan luonteesta riippumatta Ukrainalla ja sitä tukevalla yhteisöllä on edessä vuosien tai jopa vuosikymmenten työ. Tästä on mahdollista nostaa esiin yksi Ukrainan sodan opeista. Meidän - tai kenenkään - on turha tuudittautua siihen, että sodan oikeussäännöt tai

kansainväliset sopimukset antavat riittävän suojan haavoituville kohteille tai alueille, kun Venäjä on sodan osapuoli.

Kyllä ympäristö kelpaa vaikuttamiskeinoksi

Venäjän sotimistapa Ukrainassa on räikeässä ristiriidassa sen kanssa, miten valtio on esiintynyt ja yhä pyrkii esiintymään ympäristön puolestapuhujana. Euroopan parlamentin kuulemistien aikana kävi ilmi, että Venäjän tukemien ympäristöliikkeiden perimmäinen tarkoitusperä oli unionin taloudellinen heikentäminen ja vahingollisen Venäjä-riippuvuuden ylläpitäminen. Mainitut ympäristöjärjestöt olivat toimineet unionin sisällä kolmen teeman tiimoilla. Ydinvoiman vastustaminen, eurooppalaisten fossiilisten energiavarojen hyödyntämisen estäminen ja vihreän siirtymän ajaminen. Unionin asiantuntijakuulemisissa ilmi tullesiiin seikkoihin on ”helppo uskoa”, koska viitteitä Venäjän ja sitä ennen Neuvostoliiton toimintatavoista

on myös aiemmin esitetty julkisuudessa ja tutkimuskirjallisuudessa riittävästi. Venäjän ulkopolitiikkaan on neuvostoajoista alkaen kuulunut rauhanaatteen ajamisen lisäksi ympäristöjärjestöjen mobilisointi länsivaltoihin vaikuttamiseksi. Hyödyllisten hölmöjen kiinnittäminen hyvän asian puolesta liikehdintään on ollut pitkämielistä, niin sanottua rauhanaikaista toimintaa.

Itämeren luonto on monista syistä haavoittuvainen ihmisen aiheuttamille tahallisille tai tahattomille ympäristövahingoille. Venäjä on osoittanut, ettei se koe luontoa suomalaisille tavanomaiseen tapaan arvokkaana kansallisuusmaisuuksena, vaan yhtenä välineenä ja keinona sotilaallisten ja poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Meidän on punnittava myös sitä mahdollisuutta, että huolta Itämeren tilasta käytetään vihamielisen vaikuttamisen apuna. Tästä on viitteitä Venäjän yrittäessä valjastaa Itämeren ja Baltian alueen kansalaisjärjestöjä sekä tutkimusyhteisöjä edistämään viestiä Itämeren pelastustarpeesta Nato-vastaista mielialaa vahvistaakseen. Meri- ja rannikopuolustuksemme tulee kunnioittaa merta ja ympäristöä kiistämättömällä tavalla. Naton jäsenmaana vastuu Itämeren suojelusta alueella on yhteinen tehtävä.

Yksi konkreettinen tapa vihamielisen vaikuttamisen heikentämiseen on järjestöjen pi-

täminen osana kokonaisturvallisuutta tai -maanpuolustusta. Merivoimien aktiivinen tiedottaminen ja yhteisharjoitukset ovat jo vakiintuneita käytäntöjä. Öljyonnettomuuden jälkeen lintuja pesevät vapaaehtoiset, tai lainattavissa oleva kalusto, ovat arvokas lisä kokonaisuudessa, mitä ei ehkä maanpuolustusnäkökulmasta tule ensimmäisenä ajatelleeksi. Yhteinen harjoittelu ja

**Ukrainassa
välittömästi Venäjän
hyökkäyksen alettua
ihmisten keskuuteen
levitettiin tahallisesti
disinformaatiota
ydinvoimaloiden
tuhoutumisesta, mikä
sai ihmiset toimimaan
turvallisuttaan ja
henkeään uhkaavalla
tavalla heidän
yrittäessään kaottisesti
paeta alueilta.**

eri toimijoiden tunnistaminen helpottaa yhteistyötä tositilanteeseen jouduttaessa: toimintaan osallistuvat ihmiset levittävät näkemäänsä, kokemaansa ja kuulemaansa ympärilleen, ja hälventävät epäluuloja sekä pienentävät virheellisen väittämien tehoa. Suomalaisille tyyppilinen kunnioitus merta ja luon-

toa kohtaan on myös näytettävä liittolaisillemme heidän operoidessaan alueillamme. Ympäristö jää toivottavasti jokaisen harjoituksen jälkeen parempaan kuntoon kuin mitä se oli ennen joukkojen saapumista Sotilaallisen tehokkuus ei kärsi sellaisesta juuri lainkaan, vaan pitää meidän puolustamisen arvoisena pitkälle tulevaisuuteen.

Poikkeusolojen ja sodan ajan suunnitelmissa arvioitu vihollisen toiminta voi poiketa merkittäväällä tavalla, kun pidetään mielessä ajattelutapojen erilaisuus. Suuren ympäristöriskin sisältävät kohteet saattavatkin olla maaleja, eivätkä suojeltavia. Vähäiseen rooliin ei jää myöskään tavallisten ihmisten mieliin vaikuttaminen pelkojen luomisen kautta. Ukrainassa välittömästi Venäjän hyökkäyksen alettua ihmisten keskuuteen levitettiin tahallisesti disinformaatiota ydinvoimaloiden tuhoutumisesta, mikä sai ihmiset toimimaan turvallisuttaan ja henkeään uhkaavalla tavalla heidän yrittäessään kaottisesti paeta alueilta.

Oletan, että näkökulmamuu-
tos vaikuttaisi ainakin jonkin ver-
ran puolustajan toimintaan. Sama-
malla lähestymme yhtä sodan-
käynnin oppia eli ”suojelemaal-
la kaikkea et suojele mitään”.
Kuinka saamme rajalliset res-
surssit käytettyä siten, että niil-
lä saadaan paras kokonaisvaiku-
tus, pysyy rannikon puolustajien
isona kysymyksenä. ■

Samanlainen miehittämätön pinta-alus, joita Ukraina käytti Sevastopolissa.

[HTTPS://TVOEMISTO.TV](https://tvoemisto.tv), LADATTU 26.1.2024

Arto Nyrhinen

Miehittämättömät alukset merisodankäynnissä

Miehittämättömät ilma-alukset ovat saaneet paljon huomiota julkisuudessa jo pidemmän aikaa, ja niinpä Puolustusvoimissakin on laitteiden lennättämiseen tehty omat norminsa ja koulutuksensa. Vaikka ilma-alukset ovat saaneet suurimman huomion, niin miehittämättömät järjestelmät tulevat sodankäyntiin myös maalla ja merellä. Yksittäisten laitteiden käyttämisen lisäksi myös laitteista muodostuvat parvet kiinnostavat, sillä näiden avulla saadaan kohdennettua ihmisresursseja muihin tehtäviin.

Ukrainalaiset ovat innovatiivisesti käyttäneet miehittämättömiä ilma-aluksia ja muokanneet kappan hyllyltä saatavia laitteita suorittamaan erilaisia tehtäviä. Historian ensimmäinen miehit-

tämättömien alusten hyökkäys on nähty Mustallamerellä Ukrainan iskiessä Sevastopolissa Venäläisiin sota-aluksiin. Ukrainan kehittämät miehittämättömät pinta-alukset eivät kuitenkaan kykene toimimaan kovin itse-

näisesti, vaan ovat kauko-ohjattavia eli ihmisen ohjaamia. Tois-taiseksi Ukrainan miehittämättömien pinta-alusten käyttäminen on ollut tehokasta, mutta perustuu osin myös siihen, että Venäjä ei ole kyennyt huoma-

maan ja tai tunnistamaan tällaisia aluksia. Ukraina tietää, että aiempina vuosina tehdyt asiat eivät välttämättä toimi enää vuonna 2024 ja kehitystä pitää tapahtua, koska vastustajakin oppii.

Miehittämättömien alusten projekteja on maailmalla paljon ja aluksia on erikokoisia sekä erilaisiin käyttötarkoituksiin suunniteltuja. Kuvassa 2 on kaksi erilaista miehittämättömää pinta-alusta (Unmanned Surface Vessel, USV), jotka Yhdysvallat on rakentanut, pituudeltaan 193 jalkaa (59 metriä). Näissä aluksissa on käytetty samaa pohjaa kuin miehistön kuljetuksiin suunnitelluissa aluksissa. Aluksia voidaan käyttää myös tukialuksina öljy- ja kaasuteollisuudessa. Ajatuksena on kuitenkin, että nämä miehittämättömät alukset voisivat toimia emo aluksina muille miehittämättömille aluksille.

Yhdysvalloilla on myös muita erikokoisia miehittämättömiä pinta-aluksia, kaikkia ei tässä artikkelissa kuitenkaan käydä läpi. Yhdysvalloilla on ollut käynnissä U.S. Navy's Digital Horizon 2022 tapahtuma, jossa testattiin 15 erilaista miehittämättömää järjestelmää ja mukana oli myös USV:ita. USV:ista on tarkoitus koota miehittämätön laivue.

Myös muita miehittämättömien pinta-alusten projekteja on, mutta pääsääntöisesti alusten koot näyttävät olevan pienempiä. Kokoluokka on usein metrejä, samaan tyyliin kuin Ukrainan Sevastopolissa käytämä miehittämätön järjestelmä. Turkki on nousemassa yh-

USA:n miehittämättömät pinta-alukset Ranger ja Mariner Japanin Mogami-luokan fregatin JS Kumanon vierellä.

deksi merkittäväksi tekijäksi miehittämättömien ilma-alusten valmistajana, mutta maa on myös kehittänyt vedessä kulkevia miehittämättömiä aluksia. Nopeus on 40 solmua ja se pystyy operoimaan noin 600 merimailin pituisen matkan ilman täydennystä.

Miehittämättömät pinta-alukset ovat kuitenkin näkyviä ja siten uhkana ovat esimerkiksi lentokoneet ja tämän vuoksi olisi tietenkin loogista mennä pinnan alle näkymättömiin. Hankaluutena pinnan alle mentäessä tulee aluksen ohjattavuus eli lähinnä tietoliikenne ja sen mahdollistama kommunikointi. Lisäksi autonomia sen vuoksi, että aluksen tarvitsee ainakin jossain välissä vielä tämän päivän teknologialla käydä pinnalla saamassa GPS (GNSS) paikan ja näin varmistua siitä, että on vielä oikeassa paikassa. Vesi toimii hyvänä eristeenä ja on tehty testejä, joissa on pystytty ohjaamaan noin 5 metriä pinnan alla kulke-

vaa parvea (parvessa oli 5 laitetta). Mahdollisesti autonomiseen liikkumiseen pinnan alla tulee muutos kvanttisensorien myötä, mutta se on siis vielä tulevaisuutta.

Suomessa käytettävät miehittämättömät pinnanalaiset järjestelmät (Autonomous Underwater Vehicle, AUV) perustuvat järjestelmään ennalta suunniteltuun reittiin. Järjestelmät eivät keskustele toisten järjestelmien kanssa, mutta komentolinkillä on mahdollista tehdä pieniä muutoksia suunniteltuun reittiin, kuten tehtävän keskeytys ja pintautuminen.

Pinnan alla kulkevat laitteet voisivat siis toimittaa esim. miinoja ja torpedoja, mutta laitteiden kehittäminen on kalliimpaa ja myös hitaampaa kuin pinta-alusten. Haasteita siis on, mutta Ukraina on näyttänyt kyntensä innovatiivisuudessaan kehittää uusia tapoja. Tuo pinnanalainen toiminta olisi hyvinkin looginen jatkumo ja pinnan-

Turkin RD09 ampuu ohjuksen, Sefine telakan tuottama kuva.

LÄHDE: WWW.NAVALNEWS.COM, LADATTU 29.1.2024

alaisten laitteiden (myös tulevaisuudessa parvien) havainnointi tulee olemaan tärkeää.

Haasteita riittää järjestelmien autonomian suhteen. Autonomialla voidaan tarkoittaa järjestelmän itsenäistä liikkumista ihan reitinvalinnoista lähtien, mutta myös energiaa, jota aluksella voidaan varastoida liikkumisen tarpeisiin. On olemassa

perinteisiä tapoja eli esimerkiksi jetti ja dieselkäyttöisiä järjestelmiä, mutta myös akkukäyttöisiä myös ydinvoimaa on käytetty voimanlähteenä. Yksi esimerkki ydinkäyttöisestä järjestelmästä on Venäjän kehittämä Poseidon nimine torpedo, joka kykenee kuljettamaan hyötykuormana ydinkärkiä. Nopeus voi olla joidenkin lähteiden mu-

kaan jopa 100 kn (185 km/h). Ohjaus perustuu GLONASS-järjestelmään, mutta ilmeisesti myös tekoälyä on ohjaustoiminnoissa mukana.

Ihan viimeaikoina on saatu läpimurtoja akkuteknologiassa sekä kvanttiteknologian osalta suprajohteissa on päästy eteenpäin. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kun akkuteknologian läpimurrot saadaan teolliseen tuotantoon ja miehittämättömien järjestelmien energialähteeksi, niin järjestelmät saavat lisää toiminta-aikaa. Tosin on kehitetty myös niin sanottu ydinparisto, joka voi antaa käytännössä loputtoman (esim. 50 vuotta kestävä) energialähteen, joten ilmassa lentävän droonin lennättämisessä ei enää ydinparistoa käyttäessä tarvitsisi välttämättä miettiä lentoaikaa. Kvanttitekno-

Opit ojennukset ja arvailut 2

Mustameri

Meriyhteyksien elintärkeys.
Vastustajan toiminnanvapauden kiistäminen.
Suurten alusten haavoittuvuus myös satamissa.
Miehittämättömien järjestelmien tärkeys.
Pienet, liikehemiskykyiset lavetit (swarming)

Itämeri

Vedenalaisen kriittisen infrastruktuurin haavoittuvuus.
Pidäkkeen vaikeus.
Olosuhteiden ainutlaatuisuus.

Etelä-Kiinan meri

Taktista suuremman Maihinnousun mahdollisuus.
Ohjusteknologian kehitys.

MDO

Maa, meri, ilma, avaruus ja kyber

Katanpää-luokan alus.

[HTTPS://COMMONS.WIKIPEDIA.ORG](https://commons.wikimedia.org), LADATTU 26.1.2024

logia odottaa vielä läpimurtoa ja senkin jälkeen vielä järjestelmät ovat vielä isoja varsinkin pienten miehittämättömiin järjestelmiin asennettaviksi. Kuitenkin läpimurtojen jälkeen ollaan taas lähempänä autonomisia ohjauksjärjestelmiä, jotka eivät enää tarvitse GNSS-järjestelmien tuotta-

maa paikkatietoa, vaan kvantitensorit pystyvät tuottamaan laitteelle itsenäisesti kaiken tarvittavan.

Summa summarum, teknologia on mennyt monella osa-alueella eteenpäin ja Ukrainassa on nähty miehittämättömen järjestelmien kasvava käyt-

tö. Lisäksi monet valtiot ovat asettaneet hankkeita ja projekteja miehittämättömien järjestelmien kehittämiseen sekä pinnan alla että päällä. Miehittämättömien järjestelmien käyttö tulee lisääntymään myös merisodassa ja teknologiaa tullaan käyttämään järjestelmissä yhä enenevässä määrin. Haasteen tulevat muodostamaan varsinkin pienet järjestelmät, joita on vaikea havaita tutkalla, ovat ne sitten ilmassa tai veden päällä, puhumattakaan pinnan alla liikkuvaista järjestelmistä. Tekoäly tulee ohjaamaan järjestelmiä ja kvanttitekniikka tulee muuttamaan myös järjestelmien suunnittelua. Tiettyssä mielessä kehitys jatkaa kulkuaan kuten ennenkin, kyse on aseiden ja vasta-aseiden kehittämisestä. ■

[HTTP://WWW.NAVALNEWS.COM](http://www.navalnews.com), LADATTU 26.2.2024

Venäjän Poseidon.

RMC

Rauman telakalla juhliste monitoimikorvetin kölinl

Laivue 2020 -hankkeen ensimmäisen monitoimikorvetin kölinlaskua juhlistettiin Rauman telakalla. Tänä vuonna 10 vuotta täyttävä ja täysin suomalaisessa omistuksessa oleva RMC rakentaa Merivoimille tulevina vuosina yhteensä neljä Pohjanmaaluokan monitoimikorvettia.

ttiin ensimmäisen askua

Ensimmäisen Laivue 2020 -hankkeen monitoimikorvetin köli laskettiin Rauman telakalla torstaina 11.

huhtikuuta. Perinteisellä kölinlaskuseremonialla juhlistetaan aluksen syntyhetkeä, josta alkaa varsinainen rungonkoonti.

Aluksen ensimmäinen kölilohko kehtoineen laskettiin sen rakennuspaikkana toimivassa monitoimihallissa rakennus-

pukkien päälle. Lohkon alle asetettiin perinteiset onnenkolikot, jotka laivan valmistuttua jatkavat matkaansa sen mukana.

Monitoimikorvetit rakennetaan kansallisen turvallisuuden takia sisätiloissa. Tämän takia myös itse kölinlaskuseremonia oli ulkopuolisilta suljettu. Seremoniaan osallistuivat tilaajan eli Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen edustajat, Merivoimat, laivojen luokituslaitos Lloyds's Register ja Rauma Marine Constructionin (RMC) johto sekä projektin avaintyöntekijät.

”Tämä päivä on erityisesti koko telakan henkilöstön yhteisen kädenjäljen päivä. Laiva, tänä päivänä lohko, voidaan nähdä symbolina, joka kuvastaa telakkamme ja henkilöstömme sitoutumista maanpuolustukseen. Nyt valmistunut työ on edellyttänyt toimivaa, laajaa ja avointa yhteistyötä tilaajan ja kaikkien projektiin liittyvien osapuolten välillä. Toteutunut yhteistyö on voimavara, joka takaa onnistuneen lopputulok-

sen”, kertoo projektijohtaja **Timo Ståhlhammar**.

Tuotannon aloituksesta on kulunut viisi kuukautta ja operatiivinen vaihe on edennyt tehokkaasti. Rungon ensimmäinen osa painaa 56 tonnia. Laivuehankkeen suora työllistämisaikutus Suomessa on noin 3 600 henkilötyövuotta.

RMC:n perustamisesta yli kymmenen vuotta

Kokonaan suomalaisessa omistuksessa olevan RMC:n perustamisesta tuli maaliskuussa 2024 kuluneeksi kymmenen vuotta. Tänä aikana se on rakentanut kaupalliseen käyttöön palkitut matkustaja-autolautat MyStarin Tallinkille (2022), Aurora Botnian Wasalinelle (2021) ja Hammershusin Molslinjenille (2018).

RMC rakentaa merivoimille yhteensä neljä Pohjanmaa-luokan monitoimikorvettia. Monitoimikorvetti on sota-alus, joka pystyy toteuttamaan tehokkaasti merivoimien tehtäviä merellä ympäri vuoden. Suorituskyvyll-

Merivoimien komentaja kontra-amiraali Tuomas Tiilikainen ja logistiikkalaitoksen apulaisjohtaja Juha-Matti Ylitalo.

tään ja ominaisuuksiltaan ainutlaatuiset sota-alukset on suunnit-

SAMMELI KORHONEN

Henkilöt, jotka laskivat rahat kölilohkon alle. Vasemmalta Jari Nieminen, apulaisprojektijohtaja RMC, laivaprojektin projektipäällikkö komentajakapteeni Björn Enroth, Laivue 2020 projektijohtaja kommodori Kristian Isberg, Merivoimien komentaja kontra-amiraali Tuomas Tiilikainen, Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen apulaisjohtaja Juha-Matti Ylitalo, RMC:n hallituksen puheenjohtaja Stig Gustavson, RMC:n toimitusjohtaja Mika Nieminen, Laivue 2020 projektijohtaja Timo Ståhlhammar RMC.

SAMMELI KORHONEN

mas Tiilikainen asettaa onnenrahat kölipukille. Vuoroaan odottavat hänen vieressään Puolustusvoimien
ti Ylitalo, RMC:n hallituksen puheenjohtaja Stig Gustavson ja RMC:n toimitusjohtaja Mika Nieminen.

teltu Itämeren vaihteleviin olo-
suhteisiin. Ne pystyvät toimi-
maan myös jääolosuhteissa.

Rauman telakan perinteet
yhteistyöstä Merivoimien kans-
sa ovat vahvat. Historian saatos-
sa Raumalla on rakennettu neljä
Hamina-luokan alusta, kaksi Hä-
meenmaa-luokan miinalaivaa,
neljä Rauma-luokan ohjusvenettä
ja ilmatyynyalus Tuuli. Raumalla

on rakennettu myös useita jään-
murtajia ja muita erikoisaluksia.

Monitoimikorvettien lisäksi
Rauman telakalla on tällä het-
kellä rakenteilla kaksi matkus-
taja-autolauttaa Spirit of Tas-
manialle Australiaan. Laivois-
ta ensimmäinen laskettiin vesil-
le vuoden 2023 lokakuussa. Toi-
sen aluksen rungonkoonti on lä-
hes valmis.

RMC:n tilauskanta on yli mil-
jardi euroa. ■

Monitoimikorvettien pää tiedot:

- Pituus: 117 m
- Leveys: 16,5 m
- Syväys: 5 m
- Miehistö: 70

Rauma Marine Constructions (RMC) on yksi Euroopan johtavista laivanrakennusyhtiöistä. Vuonna 2014 perustettu raumalainen yhtiö on kokonaan suomalaisessa omistuksessa. RMC on erikoistunut matkustaja-autolauttojen, jäänmurtajien ja puolustusvoimien alusten rakentamiseen ja huoltoon. Lisätietoja osoitteesta www.rmcfinland.fi.

Merisotakoulun johtaja, kommodori Tuomo Mero (selin) toivotti perustamiskokoukseen osallistuneet alumnit tervetul

Nicolás Kalvi ja Lasse Mäki

Yliluutnantti Nicolás Kalvi opiskelee sotatieteiden maisterin tutkintoa Maanpuolustuskorkeakoulussa. Luutnantti (res) Lasse

Merisotakoulun reserviupseerikurssin alumnit ry – Sjökrigsskolans reserv

Alumnit Merisotakoulun rese

Puolustusvoimien lukuisista perinteistä reserviupseerikurssit edustavat ainutlaatuista jatkumoa: eri puolilla Suomea järjestettävillä kursseilla varusmiehistä kasvatetaan vastuullisia ja jatkuvaan oppimiseen tähtääviä johtajia erilaisiin sotilas- ja siviilielämän haasteisiin.

MERIVOIMAT/INKA JOUSMAA

leiksi vanhaan opinahjoonsa.

Mäki toimii aktiivisesti vapaaehtoisessa meripuolustustyössä mm. Suomen Reserviupseeriliitossa ja Sininen Reservi ry:ssä.

officerskursens alumner rf

rviupseerikurssin asialla

Reserviupseerikurssille leimallista on puolustushaarasta riippumatta se, että sinne halutaan ja pyritään: motivaatio on korkealla ja

jokainen haluaa tehdä parhaansa. Intensiivinen kolmen ja puolen kuukauden jakso luo samalla yhteishengen, joka jää kurssilaisten mieleen vielä vuosikym-

meniksi varusmiespalveluksen jälkeenkin.

Eri puolustushaarakouluisa järjestettävillä kursseilla on paljon omia paikallisia perinte-

Perinneaulassa kohotettiin malja vastaperustetulle yhdistykselle.

MERIVOIMAT/INKA JOUSMAA

tään. Suurimmalle osalle tutun Haminan Reserviupseerikoulun rinnalla reserviupseereita valmistuu muun muassa Suomenlinnassa sijaitsevasta Merisotakoulusta, jonka reserviupseerikursseilla koulutetaan kahdesti vuodessa upseerioppilaita meripuolustuksen laivasto- ja rannikkojoukkoihin. Noin 40–50 hengen kurssit edustavat varsin valikoitunutta ja kykynsä osoittanutta joukkoa.

Merisotakoulun reserviupseerikurssien perinteitä välittämässä

Siinä missä Haminan Reserviupseerikoulun perinteiden välittymisestä on osaltaan vastannut oma kannatusyhdistyksensä, Merisotakoulun reserviupseeri-

kurssilaisilta ja oppilaskunnalta on tähän asti puuttunut yhdysside aiempien kurssien toimintaan. Ajatus oman kannatusyhdistyksen perustamisesta Merisotakoulun reserviupseerikurssin oppilaskunnan ja aiempien kurssien alumniensa tarpeisiin on aika ajoin noussut keskustelun aiheeksi eri kursseilla. Taustayhdistystä on toivottu niin kurssien välisen verkostoitumisen vahvistamiseksi kuin kunkin kurssin varainkeruu- ja perinnetyön vauhdittajaksi.

Suunnitelma eteni sanoista tekoihin vuonna 2022, kun ryhmä Merisotakoulun reserviupseerikurssin alumneja aloitti valmistelut tukiyhdistyksen perustamiseksi. Mallia haettiin niin Reserviupseerikoulun oppilas-

kunnan kannatusyhdistyksen kuin eri korkeakoulujen alumniyhdistysten toiminnasta. Suunnitteluun osallistui vapaaehtoisia meripuolustuskenttää hyvin tuntevia aktiivireserviläisiä, jotka auttoivat kartoittamaan olemassa olevia Merivoimien reserviupseerien verkostoja. Suunnitteluryhmässä oli edustettuna myös upseerin uralle suuntautuneita Merisotakoulun reserviupseerikurssin kasvatteja, jotka toivat työskentelyyn Puolustusvoimien näkökulmaa.

Perustamiskokous keräsi satamäärin kiinnostusta

Kahden vuoden valmistelutyö sai arvoisensa päätöksen, kun uuden yhdistyksen perustamiskokous pidettiin lauantaina

10.2.2024 Merisotakoululla. Eri vuosikurskien ja reserviupseeriyhdistysten kanavissa markkinoituun tilaisuuteen ilmoittautui lopulta yli kolmesataa henkilöä, joista valitettavasti vain osa mahtui käytännön syistä paikan päälle Suomenlinnaan. Merkitävää perustamiskokoukselle oli kurssien suuri kirjo: kokouksessa oli läsnä alumneja 43 eri kurssilta, joista nuorimmat olivat hiljattain kurskinsa päättäneitä upseerikokelaita ja iäkkäimmät jo 70 vuoden ikään ehtineitä. Yhteistä kaikille oli kuitenkin Suomenlinnan kurssiajalta kertyneet rakkaat muistot, vankka maanpuolustustahto sekä kiinnostus tutustua muiden kurssien alumneihin.

Perustamiskokouksen avasi Merisotakoulun puolesta koulun johtaja, kommodori Tuomo Mero, joka piti mielenkiintoisen esitelmän maailman turvallisuuspoliittisista näkymistä, Merisotakoulun ja Merivoimien ajankohtaisista asioista sekä tämän päivän reserviupseerikoulutuksesta Merivoimissa. Alkusanojen jälkeen pidettiin itse perustamiskokous, jonka asialistan kohdista käytiin tarkkaa ja monipuolista keskustelua. Lopputuloksena hyväksyttiin uuden yhdistyksen nimeksi Merisotakoulun reserviupseerikurssin alumnit ry – Sjökrigsskolans reservofficerskursens alumner rf ja vahvistettiin sille säännöt. Kokous valitsi vastaperustetun yhdistyksen hallituksen puheenjohtajaksi Nicolás Kalvin sekä

hallituksen jäseniksi Carl-Gustaf Elfvingin, Kaj Hagrosin, Lasse Mäen, Henrik Pajusen, Aleks-Elias Ruohosen, Eric Sundqvistin ja Joel Vanhasen.

Merisotakoululla kun oltiin, ei kokouksesta olisi voinut suunnata hienompaan paikkaan käymään ”jälkilöylyjä” kuin Merisotakoulun isoon saunaan, jota pidetään ainakin Pohjoismaiden, ellei jopa koko maailman suurimpana puulämmitteisenä saunana. Lauteilla eri kurssien alumnit pääsivät tutustumaan toisiinsa ja jakamaan muistojaan varusmiesajoilta. Saunomisen jälkeen päivä jatkui cocktail-tilaisuudella Merisotakoulun perinneaulassa, jossa nostettiin malja uudelle yhdistykselle ja jatkettiin yhdessäoloa tarjoilujen äärellä. Tilaisuuden soitaallisena ohjelmanumerona kajautettiin yhteislauluna monille kurssiajoilta tuttu *Sillanpään marssilaulu*.

Toimintaa upseerioppilaiden ja kurssilta valmistuneiden yhdyssiteenä

Sääntöjensä mukaan uuden alumnyhdistyksen tarkoituksena on tukea aatteellisesti ja taloudellisesti Merisotakoulun reserviupseerikurssin oppilaskunnan toimintaa Merisotakoulun reserviupseerikurssin, Merivoimien tai meripuolustuksen hyväksi sekä toimia Merisotakoulun reserviupseerikurssin upseerioppilaiden ja alumnien aatteellisena yhdistyksenä. Lisäksi yhdistys edistää Meriso-

takoulun reserviupseerikurssien upseerioppilaiden ja alumnien verkostoitumista ja jatkuvaa oppimista, ylläpitää alumnien yhteyttä Merisotakouluun ja Merivoimiin sekä kohottaa ja ylläpitää maanpuolustustahtoa ja edistää valtakunnan turvallisuutta edistävää toimintaa. Yhdistyksen varsinaisiksi jäseniksi voivat liittyä Merisotakoulun reserviupseerikurssin hyväksytysti suorittaneet henkilöt ja kursilla opiskelevat, kannatusjäseniksi kaikki toiminnasta kiinnostuneet yksityishenkilöt, yritykset ja yhteisöt.

Kun viralliset rekisteröimisvelvoitteet on saatu hoidettua, yhdistyksen tulevaisuus on avoin monipuoliselle, upseerioppilaiden ja alumnien toiveita vastaavalle toiminnalle. Yhdistyksen hallitus valmistautuu käynnistämään käytännön yhteistyön toukokuussa aloittavan Merivoimien reserviupseerikurssin 185 kanssa ja suunnittelee ensimmäisiä alumnitilaisuuksia keväälle ja syksylle. Perustamiskokouksen saama runsas myönteinen kiinnostus luo otolliset lähtökohdat sille, että Merisotakoulussa reserviupseerikurssin käyneiden yhteishenki ja verkostot vahvistuvat entisestään. ■

Lisätietoja vastaperustetusta yhdistyksestä löytyy Facebookista (@MERISK.RUK.alumnit) sekä myöhemmin avattavilta verkkosivuilta. Suosittelemme kaikkia Merisotakoulun reserviupseerikurssin alumneja liittymään myös samannimiseen Facebook-ryhmään.

OVE ENQVIST

Petri Parviainen

Yhdistyksen vuosikokous

Yhdistyksen vuosikokous järjestettiin Suomenlinnan upseerikerholla 5.3.2024 ja siihen osallistui 20 jäsentä. Kokous eteni sujuvasti kommodori evp Olavi Jantusen johdolla, ja sääntöjen mukaiset asiat saatiin käsiteltyä.

Vuosi 2023 oli aktiivinen 90-vuotisjuhlavuosi, mikä heijastui myös tilinpäätökseen, joka oli valitettavasti alijäämäinen. Kuitenkin on huomionarvoista, että yhdistyksen talous on vakaalla pohjalla. Jäsenmaksu pysyy entisellään eli 30 eurossa.

Yhdistyksen puheenjohtajana jatkaa kommodori evp Auvo Viita-aho ja hallitukseen valittiin 13 jäsentä:

- Kapteeniluutnantti Jussi Ahokas MERISK
- Yliluutnantti Jani Jokinen UUDPR

- Komentaja evp Petri Pääkkönen MPK
- Komentaja Kari Salin PVTUTKL
- Kapteeniluutnantti Risto Saarinen RPR
- Komentaja evp Petri Parviainen, evp-jäsenet

- Komentaja evp
Jarmo Valtimo, evp-jäsenet
- Komentaja evp
Ove Enqvist evp-jäsenet
- Kommodori evp
Olavi Jantunen, evp-jäsenet
- Kapteeniluutnantti res
Juha Nora Johtorengas
- Luutnantti
Simo Paajanen RPR
- Kapteeniluutnantti
Ilkka Soininen MERIVE
- Yliluutnantti
Jaakko Vilander UTJR

Kokouksessa kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseniksi eversti evp Ossi Kettunen ja majuri res. Eero Sivunen. Ossi Kettunen painotti kiitospuheessaan yhteisöllisyyden merkitystä: ”Mitään

ei tehdä yksin.” Lisäksi yhdistyksen hopeinen ansiomitäli numero 36 myönnettiin kontra-amiraali evp Timo Junttilalle.

Kokouksessa julkistettiin Rannikkopuolustajalehden kirjoittajastipendien saajat:

- Komentaja evp
Timo Kirvesoja;
Merellinen kansainvälinen yhteistyö
- Kommodori
Petteri Kuosmanen;
Merivoimien johtamisjärjestelmä-merellisen iskukyvyn takaaja
- Ylipursimies
Kari Laaksonen;
Reservin koulutusnosteessa Rannikkoprikaatissa

Yhdistyksen puheenjohtaja toivotti kokousväen tervetulleeksi.

OVE ENQVIST

- Kapteeniluutnantti
Jusa Väistö;
Varusmiesten johtaja-

Veneiden voimansiirron ammattilainen vuodesta 1971

Lombardini merimoottorit
potkurit ja akselit
tiivisteet ja laakerit
Vetus tuotteet
varaosat
valmistus ja myynti

Mepratuote Oy
Kaviokuja 8
FIN-20380 TURKU
Puh. +358 (0)2 275 0111
info@mepratuote.fi

mepratuote.fi
mepra-koneistus.fi
lombardini.fi
boatpropellers.eu

potkurit

tiivisteet

akselit

Puheenjohtaja onnittelee uutta kunniajäsentä, Ossi Kettusta.

OVE ENQVIST

Jukka Savolainen piti erinomaisen esitelmän.

OVE ENQVIST

- koulutus Rannikko-prikaatissa
- Uudet tuulet puhaltavat,
- Kapteeniluutnantti Roope Hertsi;
- Merivoimien reservi-upseerikoulutus Merisotakoulussa
- Komentaja Anssi Munkki;
- Merioperaatioiden toimeenpano on merisotataidon ydintä

Kokouksen jälkeen kuultiin Hybridiosaamiskeskus HybridCoE:sta kommodori evp Jukka Savolaisen monipuolinen ja laaja-alainen esitelmä ”Globaali konflikti, Suomi ja Eurooppa”, jossa

käsiteltiin muun muassa Aasian sekä BRIX-valtioiden nousua ja

kasvua ja merkitystä Eurooppaan ja myös Suomeen. ■

Kuvan Comrod DC/AC 2000W invertteri vaativaan tehonsyöttöön. Tämän ja monet muut ratkaisut löydät Milconista.

MILCON

Valmis vaativien kumppaneiden haasteisiin

010 239 2170 | milcon.fi

Ruutanakorventie 2
33960 Pirkkala

Miinanraivaaja Pohjanmaan potkuri

”Edvininpolun puisto on luonnontilainen ja havupuumetsäinen alue, jossa sijaitsee ITE-taiteilija Edvin Hevonkosken taideteoksia ulkoilureitin varrella. Taideteoksia alueella on noin 150 kappaletta. Ne ovat syntyneet puusta, romumetallista sekä kierrätysmateriaaleista. Ensimmäiset teokset valmistuivat vuonna 1983. Alueella on myös sotahistoriasta kertova korsukylä, johon kuuluu useita rakennuksia mm. miehistökorsu, juoksuhauta ja savusauna.”
Lainaus <https://www.vaasa.fi/asu-ja-ela/vapaa-aika/puistot-ja-viheralueet/puistot/edvininpolun-puisto/>

Yksi näistä Edvininpolun puiston taideteoksista on Miinanraivaaja Pohjanmaan potkuri, joka saatiin lahjoitukseen 10.9.2005. Potkurin on Edvinin kumppaneineen kiinnittänyt suureen kiveen. Tässä, potkurista kertovassa laatassa, on myös teksti, jossa mainitaan veteraani Vilho Mäki-Jussila, joka pelasti panssarilaiva Ilmarisen onnettomuudesta Suomenlahdella 13.9.1941. Tuossa haverissa hukkui 271 sotilasta ja n. 130 pelastui. Pelastuneiden joukossa oli Asevelikyläläinen Vilho Mäki-Jus-

sila. Hän on varmasti ollut Edvinin kanssa laittamassa miinanraivaajan potkuria kiveen.

13.3.2024 ottivat potkurista hoitovastuun veljekset Seppo ja Kari Rapo. Olihan heidän isänsä Johannes Rapo aikoinaan RT-3 miinalaiva Yrjön nuori matruusi varusmiesaikana. Miinalaiva Yrjön kotisatama oli Lahdenpohjassa Laatokan rannalla.

Potkurin vieressä on laatta,

missä kerrotaan potkurin lahjoittamisesta, Ilmarisen tuhosta ja kummeista. Tämän vuoden aikana tulee laattaan QR-koodi. Koodin avulla saa lisätietoa edellä mainituista asioista.

PS. Jos olet Vaasassa käymässä, niin tervetuloa tutustumaan Edvininpolun taideteoksiin ja korsukylään!

Yhteystiedot:
kari.rapo@netikka.fi
tai 040 516 8572

Mantsin linnakkeen sotilaskoti keväällä 1920.

RSKYN ARKISTO

Ove Enqvist

ST, komentaja evp

Meri- ja rannikkopuolustuksemme väärinkäsitykset osa 2

Ensimmäinen linnakkeen sotilaskoti

Meri- ja rannikkopuolustuksemme historiaan liittyy muutamia historiallisia väärinkäsityksiä tai epätarkkuuksia, joita toistetaan jatkuvasti mm. eri artikkeleissa ja kirjoissa niin, että niistä on tullut ikään kuin totuuksia. Tämän kirjoituksen ensimmäinen osa julkaistiin Rannikon Puolustajassa 1/2024.

Rannikkosotilaiden Huoltoyhdistyksen (RSHY) ensimmäisestä sotilaskodista on ristiriitaisia tietoja johtuen pääosin siitä, että jopa yhdistyksen virallisissa asiakirjoissa samoista paikoista käytetään välillä nimitystä luku-tupa, välillä sotilaskoti.

Vahtiniemen sotilaskoti avattiin vuonna 1926, ja eräät kirjoittajat ovat todenneet, että se olisi ollut yhdistyksen ensimmäinen varsinainen sotilaskoti, vaikka yhdistyksen vuosikertomuksessa puhutaan luku-tuparakennuksesta.

Yleensä on kuitenkin todettu, että yhdistyksen ensimmäinen sotilaskoti avasi ovensa Isosaaren linnakkeella, ja pian sen jälkeen toinen Kuivasaarella. Kuivasaaren sotilaskodista on kuitenkin myös puhuttu yhdistyksen ensimmäisenä sotilaskotina (*ensimmäinen sotilaskoti perustettiin Kuivasaareen, toinen Isosaareen*, RSHY:n toimintaker-

tomus vuodelta 1938). Kuivasaaresta todetaan toisaalta, että Kuivasaaren luku-tupa muutettiin sotilaskodiksi vuonna 1932.

Ensimmäinen linnakkeella sijaitseva sotilaskoti ei kuitenkaan perustettu Vahtiniemeen, Kuivasaareen tai Isosaareen, vaan Mantsin linnakkeelle. Ensimmäiset Rajasotilaskodit perustettiin nimittäin jo vuonna 1919, ja vuonna 1920 perustettiin rajasotilaskoti mm. Mantsinsaareen. Ensimmäinen rannikkotyökistön sotilaskoti sijaitsi siis Mantsissa, vaikka perustaja ei ollut RSHY. ■

Rannikkoupseeriyhdistys tiedottaa

Tervehdys hyvät jäsenet.

Kevät on jo hurautanut ja kesä on alkanut.

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin keväällä. Voit lukea koko-

uksesta toisaalta tästä lehdestä. Myös yhdistyksen Ruotsiin suuntautunut jäsenmatka on takana. Siitä tulee kirjoitus lehteen RP 3/2024

Kuukausilounaat päättyivät kesän ajaksi ja jatkuvat taasensyyskuussa.

Yritän lähettää jäsenkirjeitä myös kesäkuukausina, jotta saatte jotain luettavaa.

Muistattehan ilmoittaa muuttuneet yhteystietonne, jotta RP-lehti löytää perille ja vielä tärkeämpää on pitää sp-osoitteenne ajan tasalla.

Yhdistyksen internetsivuille

RUY.fi löytyy mm. RUY kauppa ja uudet digitoidut ”vanhat valokuvat”.

Yhdistys on hankkinut myös uuden myyntituotteen, RUY lippiksen hinnaltaan 15 euroa.

Lippis ei vielä kuulu RUY kaupan tuotteisiin, mutta lippiksiä on saatavilla minulta.

15 euron hintaan lisätään toimituskulut. ■

yhdistyksen sihteeri ja taloudenhoitaja

Jarmo Valtimo

*jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi
puh. 0405647695*

LAND SYSTEMS

SUCH AS

SENTRY

A NEW GENERATION ANTI-TANK MINE SYSTEM

UNDERWATER SYSTEMS

SUCH AS

BLOCKER

INSENSITIVE MUNITIONS INFLUENCE MINE

sales.defence@forcit.fi

Kohti alkavaa kesää

MIKA KUUTTI

Vuosikokouksen puheenjohtaja Jarmo Holm ja kokouksen sihteeri Lasse Mäki.

Sininen Reservi ry:n toimintavuosi 2024 on siirtynyt alkavaan kesään ja uuteen purjehduskauteen. Artikkelin kirjoitushetkellä takatalvi kylläkin vaikuttaa tehneen paluu eteläisintä Suomea myöten. Toivomme, että MPK:n linnakeveneidien ja

jäsenyhdistyksien omistamien alusten alkaneet kevätkunnostukset pääsevät jatkumaan. Tämän lehden ilmestyessä on järjestetty jo kaksi Sinisen Reservin ampumapäivää, 6.4. ja 9.5., molemmat Upinniemessä sekä alukset laskettu vesille.

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 9.3.2024 Turussa, Heikkilän Sotilaskodissa. Nykyisen tavan mukaan kokoukseen oli mahdollista osallistua sekä paikan päällä Turussa että verkossa. Ennen vuosikokouksen alkua piti Länsi-Suomen merivar-

MIKA KUUTTI

Puhejohtaja Petri Käyhkö kiittää Saaristomeren Merivartion apulauskomentajaa Ilja Iljiniä.

tioston apulauskomentaja Ilja Iljin kattavan ajankohtaiskatsauksen merivartiostojen toiminnasta ja kehityshankkeista. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Jarmo Holm, sihteeriksi Lasse Mäki ja pöytäkirjantarkastajiksi sekä ääntenlaskijoiksi Jou-

ni Aho ja Seppo Kaila.

Kokous käsiteli yhdistyksen sääntömääräiset asiat ja samalla keskusteltiin vapaaehtoisen meripuolustuskentän yhteistyön kehittämisestä. Jäsenyhdistyksien ajatukset ovat ehdot-

toman tärkeitä toimintamme viemisessä kohti tulevaisuutta. Kokoustarjoilusta vastasivat Turun Sotilaskotiyhdistyksen aktiiviset sisaret.

Jäsenyhdistyksien nimeämät kokousedustajat valitsivat

Sininen Reservi

hallituksen puheenjohtajaksi kahden vuoden jatkokaudelle Petri Käyhkön. Hallituksen jäseniksi valittiin Juha Dahlbo, Sempo Kaila, Mika Kuutti, Joakim Lax, Lasse Mäki, Mikko Rahja, Kai Savolainen ja Juha Särkkä. Toimikauttaan hallituksen jäseninä jatkavat lisäksi Mikael Kaskeho, Harri Koponen, Mikko Lep-

pänen, Timo Mäkiö, Markku Saarikannas ja Teija Wessman vuoden 2025 vuosikokoukseen asti.

Lämmin kiitos hallituksesta väistyneille varapuheenjohtaja Markus Liesalholle ja hallituksen jäsenille Rami Klénille, Ville Kymäläiselle, Jukka Soinille ja Eero Vaitiniemelle tärkeästä työstä Sinisen Reservin hyväksi.

Vuosikokouksen päätteeksi puheenjohtaja Käyhkö julkisesti neljä huomionosoituksen vastaanottavaa jäsenyhdistysten aktiivitoimijaa. Sinisen Reservin ansiomitalilla palkittiin Jari Piili Saaristomeren Merivartiokillasta sekä Olli Hokkanen ja Eero Lindroos Kymen Laivastokillasta. Sinisen Reservin ansiomer-

Lähiaikojen tapahtumia:

Puolustusvoimien lippujuhlapäivä, 4.6.2024, toteutuu tänä vuonna Hangossa. Rannikkotyökistöperinteet ovat vahvat Suomen eteläisimmässä kaupungissa. Sininen Reservi ry:n toimijoita on mukana niin MPK:n linnakeveneillä ja esittelypisteessä kuin lippulinna. Suuntaa reittisi Hankoon 4.6.2024. Tarkemmat tiedot lippujuhlapäivän ohjelmasta:

www.puolustusvoimat.fi

Merivoimien vuosipäivä, 9.7.2024, juhlistaa Ruotsinsalmen toisen meritaistelun muistoa. Tämän vuoden juhllisuuksia vietetään Kotkassa. Tiedossa perinteiseen tapaan lipunnosto, paraatikatselmus, esittelypisteet ja juhlapäivän päätteeksi Sininen Reservi ry:n toteuttama vuosipäivän iltajuhla.

Tarkemmat tiedot vuosipäivästä www.merivoimat.fi ja iltajuhlan osalta www.sininenreservi.fi.

MPK:n Meripuolustuspiiri on Sininen Reservi ry:n tärkeä yhteistyökumppani. Merellistä yhteistyötä ja koulutusta toteutetaan esimerkiksi kuudella linnakeveneellä sekä jäsenyhdistysten omilla aluksilla. Voit kehittää osaamistasi monelle osa-alueella. Kannustamme tutustumaan koulutuskalenteriin. Poimi sieltä oman kiinnostuksesi mukaiset perinteiset ja verkkokurssit.

<https://koulutuskalenteri.mpk.fi/Koulutuskalenteri>.

MIKA KUUTTI

kin sai Kari Hänninen Saaristomeren merivartiokillasta. Huomionosoitukset luovutetaan saajilleen jäsenyhdistysten omista tilaisuuksissa kevään aikana.

Vuosikokouksessa valitun hallituksen järjestäytymiskokous pidettiin 6.4.2024 Helsingissä, Rannikkosotilaskodin tiloissa ja verkossa. Kokouksessa valittiin henkilöt vastuutehtäviin ja toimikuntiin.

Sininen Reservi ry toivottaa kaikille turvallista ja mukavaa kesää sekä purjehduskautta! ■

Mika Kuutti

Kokousohallistujia. Vasemmalla Seppo Kaila ja oikealla Petri Jalava.

Hallituksen kokoonpano toimikaudella 2024–2025

Petri Käyhkö, puheenjohtaja, Harri Koponen, 1. varapuheenjohtaja, Mikael Kaskelo, 2. varapuheenjohtaja ja Lasse Mäki, sihteeri.

Hallituksen jäsenet: Juha Dahlbo, Seppo Kaila, Mika Kuutti, Joakim Lax, Mikko Leppänen, Timo Mäkiö, Mikko Rahja, Markku Saarikannas, Kai Savolainen, Juha Särkkä ja Teija Wessman. Yhdistyksen taloudenhoitajana toimii Jukka Lindfors.

Yhteistyökumppaneiden edustajat hallituksessa: Tuomas Huolman (Merivoimien esikunta), Sami Linnermo (Meripuolustussäätiö) ja Petri Pääkkönen (MPK/Meripuolustuspiiri)

Työvaliokunnan muodostavat Petri Käyhkö (PJ), Mikael Kaskelo, Harri Koponen, Lasse Mäki ja Teija Wessman. Viestintätoimikuntaan kuuluvat Mika Kuutti (PJ), Robin Elfving, Seppo Kaila, Joakim Lax, Lasse Mäki ja Kai Savolainen. Palkitsemistoimikunnan kokoonpano on Petri Käyhkö (PJ), Kai-Verner Kaksonen, Mikael Kaskelo, Mikko Leppänen ja Antti Rautiainen. Ampumatoimikunta toimikuntaan kuuluvat Jukka Soini (PJ) ja Harri Koponen. Uutena toimikuntana perustettiin taloustoimikunta, jonka muodostavat Harri Koponen (PJ), Jukka Lindfors, Lasse Mäki, Markku Saarikannas ja Teija Wessman.

<https://www.sininenreservi.fi/yhteystiedot/>

Monipuolista sotilaskotito

PUOLUSTUSVOIMAT

Rannikkosotilaskotiyhdistys yhdessä Anna-Liisa Rewellin säätiön kanssa on lahjoittanut kierrätetyistä muovipulloista valmistetut kestokassit Upinniemen ja Pansion alokkaille.

Rannikkosotilaskotiyhdistyksen uusi toimintakausi alkoi vuosikokouksella maaliskuun alussa. Vuosikokoukseen osallistui yli 70 jäsentä ja se pidettiin Merisotakoululla. Koulun johtaja kommodori Tuomo Mero piti mielenkiintoisen esitelmän Merisotakoulun ja Suomenlin-

nan historiasta.

Yhdistyksemme 106. toimintavuosi on lähtenyt vauhdikkaasti käyntiin ja se tuo tullessaan Upinniemen, Pansion ja Merisotakoulun sotilaskotien henkilöstölle sekä vapaaehtoisille jäsenille kasvavassa määrin erilaisia tapahtumia niin va-

ruskunnissa kuin niiden ulkopuolellakin.

Vuoden alussa lahjoitimme yhdessä Anna-Liisa Rewellin säätiön kanssa uusille alokkaille kierrätetyistä muovipulloista valmistetut kestokassit. Lahjoitamme kestokassit myös heinäkuun saapumiserän alokkail-

imintaa

le. Rannikolla ja saaristossa toimivana sotilaskotiyhdistyksenä kannamme huolta kestävästä kehityksestä ja luonnonsuojelusta kehittämällä kierrätystä sekä toimintatapojamme.

Sotilaskotien alokasinfotilaisuudet, läheistenpäivät, valapäivä ja kotiutusjuhlat ovat varusmiehille merkittäviä tapahtumia, joita sotilaskotiemme henkilökunta sekä sotilaskotisaret ja veljet tukevat hymyllä ja sydämellä. Yksi sotilaskotien tärkeimmistä tehtävistä on edistää yhteisöllisyyttä. Palveluksen aikana monet varusmiehet kohtaavat ihmisiä erilaisista taustoista ja elämäntilanteista, ja sotilaskotien tarjoama ympäristö edistää näiden erilaisten yksilöiden välistä vuorovaikutusta. Yhdessä osallistuminen sisarten ja

Alokasinfotilaisuuteen saapuminen, Upinniemen sotilaskoti.

veljien järjestämiin erilaisiin aktiviteetteihin, kuten suosittuihin bingoiltoihin, voi luoda pysyviä ystävyysuhteita ja vahvistaa joukkuehenkeä.

Sotilaskotitoiminnan perinnepäivä

Sotilaskotitoiminnan perinnepäivää vietetään valtakunnallisesti 7.5. Päivä ei kuitenkaan ole pelkästään menneen muistelua, vaan se on myös tilaisuus tarkastella sotilaskotitoiminnan merkitystä nykyaikana. Useat sotilaskotiyhdistykset ympäri Suomea järjestävät tapahtumia. Yhdistyksemme järjesti yleisötapahtuman Senaatintorilla Helsingissä.

Kevät ja kesä on tapahtumien aikaa

Yhdistyksemme on mukana Suomen Rannikkotyökistö sodissa 1939–1945 -näyttelyssä Ha-

Sotilaskotiauto Unelma valapäivänä Upinniemessä.

Rannikkosotilaskotiyhdistys

minassa 18.5.-30.9. Näyttelyssä on esillä yhdistyksemme valokuvamateriaalia ja vanhoja sotilaskodin astioita sekä sotilaskotisaren työasu.

Toukokuun lopussa Turun paikallisosaston sisaret osallistuvat MILjazz- ja Tall Ships Race -tapahtumiin 18.-21.7. Turussa. Suomenlinnan paikallisosaston sisaret osallistuvat MILjazz-tapahtumaan 8.6. Suomenlinnassa.

Kesäkuun 4. päivänä tapaavat meidät Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä Hangossa. Yhdistyksemme jäsenet yhteistyössä Dragsvikin sotilaskotiyhdistyksen kanssa tuottavat sotilaskotipalvelut kävijöille. Rannikon vihreät sisaret osallistuvat sotilaskotijärjestömme marssiosastossa paraatiin.

Osallistumme 9.7. Merivoimien vuosipäivään Kotkassa vieden Upinniemiessä majapaikkaansa pitävän Unelma sotilaskotiautomme täyteen lastattuna tukemaan tätä suurta yleisötapahtumaa.

Kesä on tapahtumien aikaa myös sotilaskodeissamme. Kesäkuussa sotilaskotiemme henkilökunta ja sisaret tukevat varusmiehille Upinniemen

ja Pansion sotilaskodeissa järjestettäviä kotiutusjuhlia. Heinäkuun alussa uudet alokaat aloittavat palveluksensa ja sisaret pitävät infotilaisuuksia sotilaskodeissamme. Upinniemen sotilaskodin henkilökunta ja sisaret aloittavat sotilasvala- ja vakuutuspäivän valmistelut hyvissä ajoin ennen 15.8. valapäivää. Sotilaskotiemme henkilökunnan ja yhdistyksemme jäsenistön yhteistyöllä voimme tarjota varusmiehille ja valapäivän vieraille merkityksellisen ja ainutlaatuisen kokemuksen.

Sotilaskoti saarella

Kesäkaudella pidämme sotilaskotia auki Kuivasaaren yleisöviikonloppuina, kun Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta järjestää opastettuja kierroksia saarella. Sotilaskodin munkkikahveille pääset 3.-4.8., 17.-18.8. ja 31.8.-1.9.

Pyynnöstä viemme sotilaskotipalvelut Russarön ja Gyltön linnakesaarille. Voit olla yhteydessä Russarön osalta Hangon paikallisosaston puheenjohtajaan Maritta Sariolaan, marittasariola75@gmail.com. Turun paikallisosaston puheenjohtaja Marjo Lindst-

edtilta voit tiedustella Gyltön leirisotilaskotitoiminnasta, marjo.lindstedt@gmail.com.

Yhdistyksemme on monessa muussakin tapahtumassa mukana, joten katso kaikki tapahtumat: rannikkosotilaskotiyhdistys.fi/tapahtumat/

Aloita uusi harrastus!

Sotilaskotitoiminta on hyvän mielen toimintaa, jossa teemme merkityksellistä vapaaehtoistyötä varusmiesten hyväksi. Yhdistyksemme jäseneksi voi hakea sotilaskotitoiminnasta kiinnostunut 16 vuotta täyttänyt Suomen kansalainen. Jäsenhakemuksen voi lähettää verkkosivujemme lomakkeen kautta tai skannaamalla oheisen QR-koodin.

Seuraa meitä Facebookissa ja Instagramissa: @rannikkosotilaskotiyhdistysry

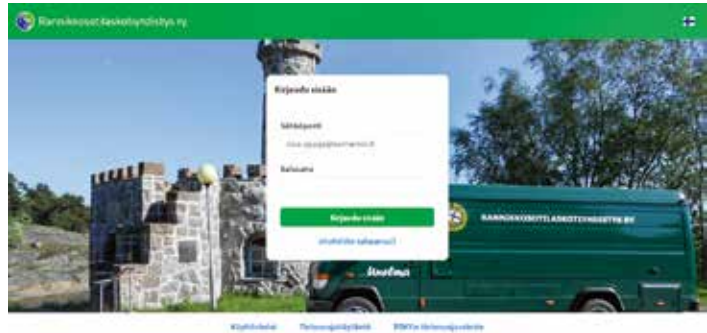

Rannikkosotilaskotiyhdistyksen digitaalisella koulutuslustralalla yhdenmukaisuutta perehdytykseen

Uusien ja nykyisten jäsentemme perehdyttäminen sisar- ja sotilaskotitoimintaan on toimintamme kivijalka. Tätä tukemaan olemme ottaneet ensimmäisenä sotilaskotiyhdistyksenä käyttöön digitaalisen koulutuslustralan. Se sisältää laajasti materiaalia mm. yhdistyksestämme, järjestöstämme, sotilaskotitoiminnasta ja yhteistyökumppaneistamme. Ensimmäisenä olemme julkaisseet sotilaskotisaren ja veljen perehdytysmateriaalin.

Nyt kun perehdytysmateriaali on digitaalisena voimme varmistua siitä, että sen sisältö on samanlainen riippumatta siitä, kuka perehdytyksestä milloinkin vastaa. Lisäksi materiaali on aina ajankohtainen eikä erilaisia paperiversioita kulje sinne ja tänne.

Digitaaliselle koulutuslustralalle voimme päivittää ja lisätä uutta materiaalia. Voimme vä-

littää tietoa nopeasti jäsenillemme. Lisäksi moni ”hiljainen tieto” voidaan dokumentoida. Jäsenemme voivat käyttää koulutuslustralla silloin, kun heille parhaiten sopii 24/7 sekä palata aineistoihin tarvittaessa. Käyttäjystävällinen koulutuslustra toimii kaikilla laitteilla tietokoneista älypuhelimisiin.

Digitaalinen koulutuslustra antaa yhtenäisen pohjan sotilaskodinohitajien ja paikallisosastojen puheenjohtajien tekemälle sisarten ja veljien henkilökoh-

taiselle perehdytykselle.

Käytämme koulutuslustralla myös henkilökuntamme perehdytykseen. Itsenäinen verkko-opiskelu tukee henkilökohtaiseen perehdytykseen osallistumista. Perehdytys on intensiivinen ajanjakso, jonka aikana työntekijän tulee omaksua valtava määrä uutta tietoa. On hyvä, että perehdytysmateriaali on digitaalisella koulutuslustralalla, josta työntekijä löytää tiedot myös myöhemmin, kun se tulee ajankohtaiseksi. ■

MAST SYSTEM

Patteriston perinteiden vaalimin

Kuvassa Jarmo Valtimo vastaanottaa lahjansa. Oikealla istuu kokouksen puheenjohtaja Kari Reinivuo.

Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistyksen vuosikokous on pidetty viimeiset kymmenen vuotta aina lauantaisin klo 11.00. Tänä vuonna perinne jouduttiin katkaistamaan, sillä emme saaneet kokouspaikkaa käyttöömmä viikonlopulle. Kokous järjestettiin lopulta perjantaina 22.3.2024. Kellonajasta pidettiin kuitenkin kiinni, mikä rajoitti hieman osallistujien lukumäärää. Paikalle kokoontui lopulta 28 jäsentä.

Yhdistyksen puheenjohtaja Jarmo Valtimo avasi kokouksen, jonka jälkeen pidettiin hiljainen hetki päättyneen vuoden aikana kuolleiden jäsenien muistolle.

Hiljaisen hetken jälkeen kokouksen puheenjohtajaksi valit-

tiin Kari Reinivuo, joka asiantuntevasti alkoi johtaa kokousta.

Kokousasiat käsiteltiin esityslistan mukaisesti:

Kuultiin vuosi- ja tilikertomus. Yhdistyksen tärkein vuosittainen tapahtuma on aina 1.8., joka on Hangon Rannikkopatteriston perustamispäivä eli kuten nykyään sanotaan, perinnepäivä. Perinnepäivää vietettiin tuttuun tapaan Russarössä ja paikalla oli liki 100 henkilöä.

Yhdistyksen jäsenmäärä oli 31.12.2023 300 jäsentä. Jäsenmäärä oli laskenut päättyneen vuoden aikana muutamalla henkilöllä.

Puheenjohtajaksi valittiin edelleen Jarmo Valtimo. Varapuheenjohtajaksi valittiin Oiva

Lyytikäinen, Kimmo Mäkipeskan siirtyessä vastuutehtävää syrjään.

Hallituksessa jatkavat vuonna 2024: Jouko Ahonen, Jaakko Puomila ja Tero Viitala.

Hallitukseen valittiin vuosiksi 2024–2025 Pirjo Lange ja Hannu Kekkonen sekä uutena Airi Lasanen. Airi on ollut mukana hallituksessa vuosina 2008–2011.

Varajäseniksi vuodeksi 2024 valittiin uudelleen Kari Salin ja Petri Parviainen.

Hyväksytty vuoden 2024 toimintasuunnitelma sisältää perinteiset Hangon kaupungin järjestämät tilaisuudet:

- Kansallinen Veteraanipäivä 27.4
- Kaatuneitten muistopäivä 21.5.
- Suomen itsenäisyyspäivä 6.12.
- Puolustusvoimien lippujuhlapäivän paraati järjestetään Hangossa 4.6.2024.

Valtakunnallisen paraatin takia yhdistys ei itse juhlista ”Marskin päivää” perinteiseen tapaan.

- HanRPstön perinnepäivä 1.8. (Rannikkoprikaati on vahvistanut, että pääsemme Russaröön)

en jatkuu Hankoniemellä

Vuosikokouksen väkeä. Edessä Maija ja Oiva Lyytikäinen, joiden takana vastavalittu hallituksen jäsen Airi Lasanen.

Yhdistyksen jäsenmaksut pidetään ennallaan ja kaikilla jäsenillä on edelleen mahdollisuus tilata Rannikon Puolustaja lehti 12 euron yhdistystilaajahintaan.

Ennen kokouksen päättämistä Jorma Hakala ja Kimmo Mäkipeska luovuttivat yhdis-

tyksen puheenjohtajalle, Jarmo Valtimolle, lahjaesineen, Russarön majakan.

Kun kaikki vuosikokouksen asiat oli käsitelty, kiitti kokouksen puheenjohtaja kokousväkeä ja löi nuijan pöytään päättäneen kokouksen.

Kokouksen jälkeen nautittiin ”Hangon Vihreiden sisarten” eli Rannikkosotilaskotiyhdistyksen Hangon paikallisosaston kahvitarjoilusta.

Jarmo Valtimo

Laivaston Sukeltajakilta

Raskassukellus.

Laivaston Sukeltajakillan tarkoituksena on toimia puolustusvoimien ja siellä sukeltajakoulutuksen suorittaneiden yhdyssiteenä, vaalia sukeltajaperinnettä sekä edistää maanpuolustustahtoa.

Sukeltajakilta seuraa sukeltajakoulutusta sekä kehittää jäsentensä tietoja ja taitoja järjestämällä koulutus-, neuvottelu-, tiedotus- ja perehdyttämistilaisuuksia sekä osallistuu reserviläisjärjestöjen ampumatoimintaan.

Tänä vuonna on aihetta sukeltajaperinteiden korostamiseen, kun Merivoimien sukeltajakoulutus täyttää täydet 70 vuotta. Raivaaja- ja syväsuikeltajalinjat perustettiin Turussa,

missä ensimmäinen viisi ja puoli kuukautta kestävä kurssi alkoi vuonna 1954. Sukeltajien tukialuksena toimi aluksi raivaaja Kallanpää. Vuonna 1962 sukeltajakoulutus siirrettiin Upinniemeen ja 1980 saatiin käyttöön sukeltajien oma tukialus Mursu. Tukialuksen kyytiin mahtuivat niin sukeltajat, ilmahuolto kuin tärkeät kumiveneetkin. Taistelusuikeltajien koulutus aloitettiin vuonna 1995.

Laivaston sukeltajakillan toimintakausi 2024 pyörähti käyntiin Venemessujen yhteydessä järjestetyssä killan vuosikokouksessa. Merellisten messujen yhdistäminen kokoukseen on koettu toimivaksi tavaksi saada kiltalaisia laajasti yhteen jo

toisena vuotena peräkkäin. Kilta tarjosi osallistujille sisään-pääsyn messuille ja kokouskahvit. Kokouksen ohjelmaan kuului myös kiinnostava luento Merivoimien johtamasta sukeltajien vapaaehtoisten harjoitusten VEH-toiminnasta ennen vuosikokouksen virallista osuutta.

Varsinainen harjoitustoiminta käynnistyy toukokuussa Maanpuolustuskoulutusyhdistys MPK:n sotilassukeltajakurssilla aiempien vuosien tapaan. Nämä kurssit ovat olleet jo vuosia aina loppuunmyytyjä, eikä kaikkia koulutukseen hakukkaita reservin sukeltajia ole voitu ottaa mukaan koulutukseen. Kurssipaikkojen määrää on rajoittanut Merivoimilta har-

Sukeltajien tukialus Mursu.

joituksiin saatavan aluskaluston kuljetuskapasiteetti. Vuosittaisen kurssien määrää ei ole lisätty, kun on oltu liikkeellä edellä mainitulla lainakalustolla. Killan hallitus selvittää mahdollisuuksia kurssipaikkojen lisäämiseen, koska koulutukselle on selvästi kasvavaa kysyntää.

Sukeltajakilta on kiinnittänyt erityistä huomiota harjoitustoiminnan turvallisuuden parantamiseen. Killalle on juuri hankittu hyvin varusteltuja ensiapulaukkuja sukellus- ja ampumatoiminnassa hyödynnettäväksi. Viime syksynä nostettiin uutena kokonaisuutena sukeltajan poikkeustilanne- ja pelastusharjoitus osaksi kurssin koulutusta. Merivoimien Sukeltajakoulun tuella ja hyvän ohjeistuksen avulla harjoiteltiin yksittäisen sukeltajan toimenpiteitä poikkeustilanteissa sekä tajuttoman sukellusparin pelastaminen meren pohjasta aina kumiveneeseen asti. Hyväksi ja tärkeäksi koettua harjoitusta jatketaan myös tämän vuoden harjoituksissa.

Uutena lisänä järjestetään ensimmäinen sotilassukeltajille kohdennettu MPK:n kouluttajakurssi. Tarkoituksena on tämän vuoden aikana kouluttaa muutamia MPK-kouluttajia, jotta voi-

daan edelleen kehittää reservin sukeltajien koulutusta vastamaan toimintaympäristön ja tilanteen muutoksiin. MPK:n pedagogisten ja modernien aikuiskoulusteemojen lisäksi opetellaan sukeltajien aselajitaitojen opettamista. Kouluttajakurssin yhtenä käytännön aiheena onkin edellä mainitun pelastuskoulutuksen toteutus ristikoulutuksena oppilasharjoituksina.

Syksyllä järjestetään toinen MPK-sotilassukeltajakurssi Upinniemessä. Myös tämän kurssin yhteydessä on tarkoitus järjestää pelastuskoulutus sekä sukeltajille suunnattu kouluttajakurssi. Kouluttajien koulutus avaa mahdollisuuden kehittää toimintaa sukeltajien eri koulutuslinjojen reserviläisille. Koulusteemoja ja tapahtumia voidaan kehittää palvelemaan paremmin reservin raivaaja-, taistelu- ja työsukeltajia.

Sukellustoimintaan osallistumattomille kiltalaisille järjestetään mahdollisuus tehdä keväinen kiltaretki ja tutustua Hangon rintamamuseoon ja Russarön linnakesaareen. Linnakeretken konseptia kokeillaan ja sen ohjelmaa kehitetään tänä keväänä saatujen koke-

Tiedustelutehtävä saaristossa.

musten perusteella.

Syksyllä on tarkoitus saada kiltalaisia yhteen sukeltajakoulutuksen juhluvuoden merkeissä. Tapahtumista tiedotetaan kiltalaisille myöhemmin lisää suunnittelun ja valmistelujen edetessä. ■

Kalle Seppälä

*Laivaston Sukeltajakillan
puheenjohtaja*

Kaakonkulman kuulumisia

KAI SAVOLAINEN

Kokousväkeä.

Vuosi 2024 on alkanut perinteisin menoin. Hallitus kokoontui tammi-kuun lopulla suunnittelemaan vuoden toimintaa. Kyseessä on yhdistyksen 25. varsinainen toimintavuosi, sillä yhdistyksen perustamiskirja allekirjoitettiin 5.7.1999 silloisen Kotkan Rannikkoalueen komentajan Timo Junttilan johdolla. Kun vielä tänä vuonna tulee 80 vuotta jatkosodan päättymisestä, niin vuoden tapahtumien päätteemat olivat selvillä ja toiminnasta päätettiin lopullisesti maaliskuussa pidetyssä vuosikokouksessa. Seuraavassa tiivistelmä vuosikokouksesta.

Vuosikokous

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 2.3.2024 Kotkassa kumppa-

ISMO SKRIKO

Yhdistyksen uusi kunniajäsen Jukka Vaaja.

nuustalo Viikarissa. Paikalla oli 29 yhdistyksemme jäsentä ja kokous sujui juohevasti Suomalaisen Jussin toimiessa puheenjohtajana. Tämä olikin 15. kerta, kun Jussi luotsasi yhdistyksemme yleiskokousta. Vuoden 2023 osalta käytiin läpi ja hyväksyttiin ao. vuoden tilit ja tapahtumat. Vuoden 2024 osalta talousarvio, toimintasuunnitelma ja henkilövalinnat hyväksyttiin hallituksen esittämällä tavalla. Hallituksessa jatkavat Aapo Tokkola puheenjohtajana, Riku Pirinen varapuheenjohtajana, Harri Malm sihteerinä ja rahastonhoitajana, sekä Riku Lehtinen, Jaakko Leppänen, Pekka Pentti sekä

Hanna Varimaa muina hallituksen jäsenenä.

Vuoden 2024 päätapahtumiksi päätettiin seuraavat viisi tilaisuutta:

1. Kaatuneitten muistopäivä 19.5.
Seppeleenlasku
Salmenvirran ristille
Haminassa.
2. Perinnepäivä ja yhdistyksen 25-vuotisjuhla 6.7.
Virallisempi päivätilaisuus
Haminan suunnalla ja
illalla huuhdotaan päivän
pölyt pois rantasaunalla
Kotkassa.
3. Rannikkotyökistön entisten toimipaikkojen muistolaatan paljastus (Kotkan virastotalo) 9.7.
Paljastustilaisuus järjestetään osana Merivoimien vuosipäivää, jota tänä vuonna juhliitaan Kotkassa.
4. Sotahistoriallinen kulttuurimatka Pohjois-Viroon 30.8.–1.9.2024
5. Pikkujoulut/vastaava tilaisuus(syksy)

Edellä mainittujen sääntömääräisten asioiden lisäksi kokous päätti kutsua KotRPstön entisen komentajan evl evp Jukka Vaajan yhdistyksemme viidenneksi kunniajäseneksi.

Kokouksen puheenjohtaja Jussi Suomalainen.

Kokouksen jälkeen perehdyttiin 80 vuotta sitten syyskuussa aseleposopimuksen solmimisen jälkeen käytyyn Suursaaren taisteluun, jossa suomalaiset torjuivat saksalaisten valtausyrityksen.

Tämän jälkeen oli vielä vuorossa päivän teemojen ”syventävä käsittely”, joka toteutettiin Kotkan konserttitalon saunatiloissa saunomisen ja asiaan kuuluvien eväiden merkeissä.

Kohti kesää

Kun lehti ilmestyy, ollaan jo kesäkuussa ja PERY:n ensimmäiset tapahtumat ovat takanapäin. Näiden lisäksi kannattaa tutustua

”Suomen Rannikkotyökistö sodissa 1939-1945”näyttelyyn, joka avattiin Haminassa Wanhassa Veteraanissa 18.5. Unohtaa ei voi myöskään Merivoimien vuosipäivää, jota vietetään tänä vuonna 9.7. Kotkassa. Osana päivän monipuolista ohjelmaa on PERY:n järjestämä rannikkotyökistön entisten toimipaikkojen muistolaatan paljastustilaisuus. Näistä ja muista heinä-elokuun tapahtumista on tullut jo tarkemmat ohjelmat sekä ohjeet ilmoittautumisista. Hallitus toivoo aktiivista osallistumista yhteisiin tapahtumiin.

Aapo Tokkola

Turun Laivastokilta 60 vuotta!

SEPPÖ KAILA

Juhlassa palkitut kiltalaiset vasemmalta Petri Jalava, Juho Angervo, Jouni Aho, Jukka Harjamäki, Juha Ovaska ja Alpo Leistén.

Turun Laivastokillan syntysanat lausuttiin Pansio Laivastoaseman elokuvassa 9.2. 1964. Laivastoperinne jatkui Merivoimien esikunnan naapurissa Heikkilän sotilaskodissa vietetyssä killan 60-vuotisjuhlassa 17.2.

Killan puheenjohtaja Jarmo Holm toivotti aluksi kaikki vieraat tervetulleiksi, muistaen erityisesti kunniajäsenemme. Juhlapuhujaksi saimme tohtori Veli-Pekka Nurmen, joka puheessaan toi esille mm. maanpuolustustyön

ja siihen liittyvän vireään kiltatoiminnan tärkeän merkityksen.

Juhlapuheessaan Veli-Pekka Nurmi muistutti mm. kiltojen merkityksestä maanpuolustushengen luoja ja sen perinteen säilyttäjänä erityisesti nykyisessä maailmantilanteessa. Katkelmia Veli-Pekka Nurmen puheesta: *”Turun Laivastokilta on tärkeä yhdistys. Sen toiminnan peruspilarit meri ja maanpuolustus ovat kumpikin tärkeitä koko Suomelle kuin killan jäsenistöllekin. Tiedämme kaikki, että elämme juuri*

nyt erityisiä aikoja. Oikea sota on lähempänä meitä kuin vuosikymmeniin. Kun Venäjä melkein päivälleen kaksi vuotta sitten hyökkäsi Ukrainaan, se kuvitteli maan valloituksen olevan helppo operaatio, mutta erehtyi pahasti. Ukrainalaisten periksiantamaton maanpuolustustahto tuli Venäjälle suurena yllätyksenä. Vaikka Venäjä ainakin teoriassa oli asevoimaltaan merkittävästi Ukrainaa vahvempi, katsoivat ukrainalaiset velvollisuudekseen puolustaa maataan. Maanpuolustus-

SEPPÖ KAILA

tahto oli se mikä sai ukrainalaiset panemaan tosissaan hanttiin. Ja se on kantanut.

Kuluneen 60 vuoden aikana Turun Laivastokillasta on luotu yhteisön, joka kantaa mukanaan ystävyyttä ja toveruutta, jolla on suuri merkitys maanpuolustustahdon lujittamisessa, kuin myös merellisen perinteemme vaalimisessa. Kaikkiaan Turun Laivastokillan kaltaiset aktiiviset maanpuolustusjärjestöt ovat ratkaisevan tärkeitä maanpuolustustahdollemme. Maanpuolustusjärjestöt ovat onnistuneet luomaan vahvan sirteen ja yhteishengen jäsentensä välille.

Killan jäsenet ovat kantaneet mukanaan vuosikymmenten tarinoita, kokemuksia ja yhteenkuu-

luvuutta. Laivastokilta on yhteisö, missä meren voima yhdistyy vahvaan yhteishenkeen. On hienoa olla osa yhteisöä, joka on omistautunut meripuolustuksen hengelle. Kun juhlimme Killan 60 vuotta, emme ainoastaan juhli menneisyyttä vaan myös tulevaisuutta. Laivastokilta jatkaa merkittävänä osana Turkuja ja merellistä perintöämme. Meidän pitää ohjata nuorempia polvia perinteen arvojen äärelle. Näin yhdessäolon ja yhteishengen voima kantaa yli vuosikymmenten. Se on tärkeää, koska Suomi todella on puolustamisen arvoinen”.

Puheenvuoron käytti myös Rannikkolaivaston komentaja kommodori Patrik Lillqvist. Hän kertoi laivaston nauttivan suur-

Juhlapuhe ja pöntössä tohtori Veli-Pekka Nurmi.

SEPPÖ KAILA

Sininen Reservi ry:n puheenjohtaja Petri Käyhkö ja Turun Laivastokillan aikaisemmin pitkäaikainen sihteeri ja kunniajäsen Eino Kostian.

ta suosiota varusmiesten palvelupaikkavalinnoissa. Syynä tähän on hänen mielestään ollut merivoimissa ja erityisesti laivastossa vallitseva vahva yhteenkuuluvuuden tunnelma. Sama koskee myös palkatun henkilökunnan mielialoja.

Sinisen Reservin tervehdys tuli sen puheenjohtaja Petri Käyhkön puheenvuoron muodossa. Petri Käyhkö korosti miten tärkeää alueellisten Sinisen Reservin jäsenkilojen toiminta vapaaehtoisessa meripuolustuksessa on.

SEPPÖ KAILA

Rannikkolaivaston komentaja kommodori Patrik Lillqvist puheenvuorossa.

Juhlatilaisuudessa palkittiin ansioituneita kiltalaisiamme. Killan ansioristi jaettiin Juho Angervolle, Eero Auviselle, (joka annettiin eri tilaisuudessa 12.4), Jouni Aholle ja Petri Jalavalle. Osallisuusaktiivisuudesta kiltamme toimintaan jaettiin kultainen plaketti Jukka Harjamäelle ja Juha Ovaskalle. Hopeinen plaketti jaettiin Petri Jalavalle ja Alpo Leisténille.

SEPPÖ KAILA

Killan juhlaväkeä. Pöydän päässä Anneli Varinovski ja kunniapuheenjohtaja Reino Varinowski.

Kesäkauden ja syksyn syntymäpäiväsankarimme on 75 vuotta 30.9. täyttävä Mikko Suvanto. Mitä parhaimmat onnentoivotukset päivänsankarillemme!

Muistakaa Sinisen Reservin mahdollisuuksien mukaan toteutettavat ampumakilpailut! Niistä löytyy tietoja osoitteesta www.sininenreservi.fi

Seuratkaa ilmoitteluja retkistä ja tapahtumista TS:n kil-

tapalstalla, sähköposti-jäsentiedotteissa ja killan päivitettyillä nettisivuilla: www.turunlaivastokilta.net ja killan FB-sivulla. Seuratkaa myös ampumataptomien ajankohtia Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) sivuilla: www.mpk.fi. ■

Seppo Kaila
Killan tiedottaja

Turun Rannikkotykistökilta

SEPPÖ KAILA

Kilta toteutti Heikkilän sotilaskodissa 2024 kevätkaudella viisi hienoa asiantyöntä kuukausitapaamistilaisuutta. Jokaiseen tilaisuuteen saimme alansa huippuasiantuntijan kertomaan omasta toimialastaan.

Vuoden kuukausitapaamisten esitelmät aloitti 3.1. res. meriupseeri Jan Wahlstein. Aihe hänellä oli oman isoisän sotapolku. Jan oli tehnyt tutkimusmatkan syvälle isoisänsä elämänvaiheisiin, josta hän oli tehnyt lähes akateemisen dokumentaation. Uuno Rurik Wahlstein värikkäät vaiheet alkoivat hyvin nuorena palveluna Suojeluskunnassa ja jatkuivat vapaussodan kautta Viron vapaussotaan, talvisotaan ja vielä jakosotaankin. Jatkosodassa Uuno Rurik palveli panssarijoukoissa selviten todella pahoista tilanteista siviiliin. Jan oli paneutunut isoisänsä vaiheisiin äärimmäisen huolella ja saanut kuulijoilleen monella tavalla mielenkiintoisen kuvauksen sotahistoriaan yhden taistelijan vaiheiden kautta. Kuulijalle välittyi aihe ja kertojan tunne lähes käsin koskettavasti isoisän sotataipaleista.

Helmikuun kuukausitapaamiseen saimme puhujaksi Turun kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Mika Maaskolan. Mika muisteli aluksi omia va-

Jan Wahlstein kertoo isoisänsä värikkäistä sotataipaleista.

rusmiesaikojaan, jotka liittyivät Heikkilään jossa palvelus tapahtui silloisessa It-patteristossa. Tästä aasinsiltana vähän Mauno Koiviston sotapalvelukseen. Mikän varsinainen aihe tänään oli Turun kärkihankkeet mm. Kupittaa kärki, uudet kouluinvestoinnit ja asuntorakentaminen kasvavalle kaupungille. Siivuttiin myös ongelmallista ns. Länsirata-hanketta, lähijunatilannetta sekä raitiotieasioita. Näistä virisi, kuten varmaan olettaa saattaa, hyvät keskustelunaiheet.

Maaliskuun tapaamisessa mestarivalmentaja Harri Koivunen vieraili puhumassa ja kertoi ihmeellisestä ravimaailmasta. Ravimaailmassa sattuu ja tapahtuu, josta saimme kyllä hyvän läpileikkauksen. Aihe poikkesi

mukavasti totutuista aiheistamme, joten kysymyksiä tuli salista hyvin monenlaisia ja vastaukset varmaan tyydyttivät kuulijoita, sillä iloista porukkaa poistui sotkusta kauniiseen kevätsäähän.

Huhtikuun kuukausitapaamisessa oli puhumassa 2. Logistiikkarykmentin komentaja kommodori Pasi Rantakari. Aiheena oli ”Puolustusvoimien logistiikkajärjestelmä ja Ukrainan sodan opit”. Tilaisuus oli täynnä mielenkiintoista kuultavaa miten Puolustusvoimien materiaali kulkee ja löytää kukin artikkeli omat käyttäjänsä mutkitta ja ajallaan. Tähän lisätään vielä eri sotaharjoitusten monet isäntämaa-haasteet logistiikalle. Mutta Suomen Logistiikkalaitos onkin todettu yhdeksi maailman tehokkaimmaksi lajissaan!

SEPPO KAILA

Logistiikkarykmentin komentaja kommodori Pasi Rantakari.

Loistava oli esitys ja logistiikka-aiheella oli kysyntää, koska Heikkilän sotilaskodin yläsali oli aivan täynnä kuulijoita!

Kevätkauden viimeinen kuu-kausi tapaaminen Heikkilän sotilaskodissa on 8.5. joka tätä kirjoitettaessa on vielä tapahtumatta. Meille on tulossa Pansiossa puhumaan laivastoon liittyvistä kiinnostavista ja ajan-kohtaisista aiheista varuskunnan komendantti kapteeniluutnantti Marko Luukkonen.

Killan kesä käynnistyy taas kiltamatkalla. Tällä kerralla matkaamme heti kesäkuun alkupäivinä Riikaan. Reissu on nyt perinteisempää Tallinnaan pistäytymistä matkana huomattavasti pidempi, joten varasimme sii-

SEPPO KAILA

Turun kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Mika Maaskola esitelmöi killalle Heikkilän sotilaskodissa.

hen neljä päivää. Siirtymismatkoilla käymme kinnostavissa kohteissa ja Riista käsin pistäydymme lähiympäristöissä.

WAHLSTEININ ARKISTO, JÄLKIVÄRITYS J. WAHLSTEIN

Uuno Rurik Wahlstein Tali-Ihantalassa syksyllä 1944. Taustalla ollut joskus metsä.

Kilta jatkaa tapahtumien sp-tiedottamista ryhmäkeluna niille, jotka ovat killalle sähköpostiosoitteensa ilmoittaneet. Perinteiset postijaketut ja kiltapalstatiedottamiset toimivat jatkossakin. Seuratkaa ilmoittelua kiltamme retkistä ja tapahtumista TS:n kiltapalstatalla, jäsentiedotteissa ja killan FB-sivulla: [facebook.com/groups/turunrntkilta](https://www.facebook.com/groups/turunrntkilta). Tarkoitus on elvyttää myös killan nettisivuja uusilla päivityksillä. Seuratkaa tarjontaa myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) sivuilla: www.mpk.fi.

Seppo Kaila
Killan tiedottaja

Rannikkojääkärikilta ja
Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys

Peryn vuosikokous 21.4.2024

JUSSI LEMPIÄINEN

Aimo palkittiin lisäksi Järvenpään valmistamalla Törni Ritari-sarjan puukolla. Sitä on valmistettu 144 kappaletta osasto Törnin miesmäärän mukaisesti.

JUSSI LEMPIÄINEN

Aimo Laaksonen kuuntelee tarkkana hallituksen puheenjohtajan Harri Koposen puhetta.

Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys ry:n vuosikokous pidettiin Saunaparonien tiloissa Maskussa. Kokouksessa käsiteltiin esityslistan mukaiset asiat. Kokous eteni jouhevasti.

Kokouksen yhteydessä huo-

mioitiin ja palkittiin Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys ry:n jäsen. Hän on perustajajäsen ja yhdistyksen perustamisesta lähtien toiminut Peryn hallituksessa sekä yhtä pitkän ajan majaisäntänä. Nyt n. 35 vuoden ura-

kan jälkeen hän vetäytyy tyylikkäästi ”rivijäseneksi”.

Suuret kiitokset Aimo Laaksonen erittäin hyvästä ja sitoutuneesta työstäsi yhdistyksen hyväksi!

Esa Aittokallio

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

**RANNIKON
PUOLUSTAJA**

Rannikkojääkärikilta järjesti MPK ammunnat Upinniemessä 20.4.2024

JYRI VIRMALAINEN

Peräkärryn kokoinen "miljoonalaatikko", kaikkea ammuntaan.

JYRI VIRMALAINEN

Aloitimme ammutapäivän Rannikkojääkärioveljen kanssa kokoontumisella sotilaskodin parkkipaikalla, parkkipaikalta oli tarkoitus siirtyä ampu-radalle numero 1. sotilasmestari Kopsen kärrätessä paikalle MPK:n aseistuksen Glock Gen5 pistoolit sekä tuoreet Korealaiset AR-15 kiväärit (kaliiberit 9 mm ja .223/5.56 NATO). Rata vaihtuikin

Monelle uusi tuttavuus, AR-15-tyyppinen kivääri (DSAR-15).

sotva

MIKA HÄMÄLÄINEN

jo lennosta ennen liikkeelle lähtöä 2:ksi, kuten taistelusuunnitelmille on tapana käydä.

Koposen toimiessa ammunnanjohtajana aloitettiin kivääreillä, joita valtaosa taistelijoista ei ollut koskaan käsitellyt. Helpoahan se oli, kun kaikki toiminnot on suunniteltu asekdellä hoidettaviksi toisin kuin RK:ssa. Yksi partio lähetettiin kuitenkin jo pistooliradalle ylikersantti Hahkalan johdolla, jotta aika-taulu ei pettäisi ja kaikki pääsivät ampumaan myös pistooleilla.

Kohdistus- ja totuttelulaukausten jälkeen ammuimme setin 150 m:stä polvelta ja lopulta 50 m:stä ammuimme jo ”tuplia”, jotta modernin taisteluammunnan haasteetkin tulisivat tutuiksi - se ei harjoittelematta onnistu.

Nautimme runsaan lounaan

Rasvaa koneeseen.

monitoimimies Koposen noutamana ampumaradan katoksen suojissa. Jopa aurinko näyttäytyi hetkeksi lumi- ja raekuurojen välissä.

Pian lounaan jälkeen siirryimme pistooliradalle, jonne osasto Hahkala oli viritellyt taulut valmiiksi aamun aikana. Perusammuntojen suorittamisen

jälkeen tarjoutui ampujille mahdollisuus harjoitella vielä ”metalli-pleittien” kaatamista.

Reipas ammuntapäivä vaihtelevassa säässä antoi hyviä kokemuksia ja oppia ammuntapahtumien kehittämiseksi. Tätä on kaivattu ja lisää on luvassa... kahvia voi juoda kotonakin. ■

Mika Hämäläinen

MIKA HÄMÄLÄINEN

Lähes kaikki mukana olleet.

Jäistä pelastautumista ja talvitai

RIITTA JANSSON

Naskalityöskentelyä.

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Meripuolustuspiirin (MERIPP) kevätkauden nimettyjen harjoituskokonaisuuksien sarjan käynnisti 15.-17.3.2024 pidetty Meriharakka 24 -harjoitus, joka toteutettiin hyvässä yhteistyössä Rannikoprikaatin ja Merisotakoulun kanssa. Harjoitusviikonlopun ohjelmaan kuului mm. Jäistä pelastautuminen ja talvitaitelu -kurssi.

Tällä kurssilla näkyi vahva rannikkojääkärin panos kurssin toteuttamiseen. Kurssin joh-

dossa, järjestelyissä ja kurssilaisina oli mukana useita kumman yhdistyksen jäseniä. Kurssille osallistui myös muita halukkaita ja aiheesta kiinnostuneita aktiivisia reserviläisiä. Pääkouluttajana toimi kokenut jääturvallisuusasiantuntija, jonka koulutusotteessa näkyi useiden vuosien vankka kokemus aiheesta.

Kurssi polkaistiin käyntiin varusteiden jaolla ja teoriaosuudella. Aluksi perehdyttiin oikeanlaiseen pukeutumiseen rannikon alati haastavissa olosuhteissa. Koska rannikolla lähes aina tuu-

lee ja usein on myös märkää, on tuulelta ja kosteudelta suojautuminen kaiken pukeutumisen a ja o. Myös muun asianmukaisen varustautumisen merkitystä jäällä liikuttaessa painotettiin. Aivan ehdoton turvavaruste on lyhyellä nauhalla kaulan ympärille kiinnitettävää mallia olevat jäänaskalit. Jos jäihin putoaa, kädet hakeutuvat automaattisesti ylös kaulan tasalle, jolloin naskalit on helppo saada nopeasti käyttöön, kun ei niitä tarvitse alkaa kaivella taskuista – tai pahimmassa tapauksessa repusta. Lisäksi oli-

stelua Upinniemessä

HARRI KOPONEN

si hyvä ottaa mukaan jään kestävyyden kokeilemiseen varta vasten suunniteltu jääsauva, joka on huomattavasti esim. sukseen sauvaa toimivampi väline tähän. Reppuun on myös syytä pakata vesitiiviisti mukaan kuivat varavaatteet. Kännykkäkin kannattaa pakata vesitiiviiseen pussiin, ja heittoliina olisi sekin hyvä pitää mukana. Puukostakin saattaa olla apua.

Rannikon tuuliset ja märät olosuhteet nostavat huomattavasti hypotermian eli ruumiin alilämmön riskiä, mikä kannattaa ottaa huomioon pukeutumisessa jo ennen liikkeelle lähtöä. Kurssilla perehdyttiin myös hypotermian ja sen vaikeusasteen tunnistamiseen - eli onko kyseessä lievä, kohtalainen tai vaikea hypotermia, sekä eriassteisten hypotermiapotilaiden auttamiseen ja hoitoon. Märät vaatteet olisi saatava heti pois hypotermiapotilaan päältä ja vaihdettava kuivaa ja lämmitävää vaatetta tai peitettä tilalle. Kohtalaisessa ja vaikeassa hypotermiatapauksessa vaatteet on poistettava leikkaamalla, sillä potilaan raajojen liikuttelua on vältettävä, jottei kehon ääreisosiin pakkaantunut kylmä veri lähtisi virtaamaan raajoista kohti sydäntä ja aiheuttaisi siten

Frozen – Huurteinen Upinniemi.

hengenvaaraa. Vaikea hypotermiatapaus on AINA toimitettava sairaalahoitoon!

Lisäksi käsiteltiin yleisesti toimintaa ja liikkumista heikoilla jäällä. Jäälle ei kannata koskaan lähteä yksin vaan aina kaverin kanssa. On kuitenkin pidettävä riittävä turvaväli, jotta jään mahdollisesti pettäessä alta edes toinen jäisi kantavalle jäälle ja pystyisi auttamaan veden varaan joutunutta. On huomioitava, että suksilla liikuttaessa kehon paino jakautuu jäälle eri tavalla, joten suksilla saat

taa joutua jopa petollisen heikolle jäälle, joka ei kestäisi kävelijää lainkaan. Jäistä pelastautumisen tekniikka onkin sitten todella tärkeä taitolaji. Kuinka siis toimia, jos joutuu jäihin, kylmän veden varaan? Luonnollisesti on pyrittävä pääsemään mahdollisimman nopeasti ylös vedestä. Tämä onnistuu parhaiten vetämällä itsensä takaisin kantavalle jäälle naskaleiden avulla ja delfiinipotkuin / merenneitopotkuin auttaen. On pyrittävä aina tulosuuntaan, jossa jää on todistettavasti ollut kantavaa.

Rannikkojääkärikilta ja Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys

ESA AITTOKALLIO

Nyt tarvitaan pitoa enemmän kuin luistoa.

On myös yritettävä pysyä rauhallisena, mikä on helpommin sanottu kuin tehty. Oikean tekniikan hallitseminen rauhoittaa kuitenkin mieltä. Mikäli on pudonnut jäihin sukset jalassa, voi niiden avulla olla jopa helpompi päästä ylös avannosta, kunhan sukset on asemoitu oikein - eli kärjet alaspäin ja kannat lähelle omaa selkää. Tässä asennossa sukset toimivat potkaistessa hieman räpylöiden tapaan antaen liikkeeseen eteen- ja ylöspäin työntävää voimaa. Kun jälle on päästy, liikutaan

ensin mahdollisimman matalana eli ryömien, jalat hieman levällään. Vasta pitemmälle päästyä, kun jää on oletettavasti kantavampaa, voi siirtyä konttaamaan ja hankkiutua pois jäältä suojaan ja vaihtamaan kuivat vaatteet ylle.

Koulutuksessa tutustuttiin myös erilaisiin jäätyyppeihin (teräsjää, kohvajää, puikkojää) sekä niiden syntyyn, kestävyteen ja muihin ominaisuuksiin. Jään paksuushan ei vielä itsessään kerro mitään, sillä paksukaan jää ei välttämättä kestä,

jos se on vääränlaista. Jääsauva on suureksi avuksi koeteltaessa edessä olevan jään kestävyyttä ennen seuraavien askelten ottamista. Seuraavaksi käytiin läpi vesistöissä piileviä tyypillisiä vaaran paikkoja, kuten virtaavan veden kohtia (salmet, suistot, viemäreiden laskupaikat, siltojen alustat), tuulivantoja, railoja, niemen kärkiä, matalikkoja, kaislikkoja, jyrkkiä rantoja jne. Tällaiset paikat kannattaa tiedostaa ja ottaa huomioon aina jäällä liikkeessä.

Ennen lounasta siirryttiin

ESA AITTKALLIO

vielä ulos harjoittelemaan suk-sien päällä tapahtuvan talvitaistelun perusteita. Aseen käsittely sukset jalassa on yllättävän vaativaa, joten toiminnan harjoittelu ja hyvät neuvot olivat tarpeen. Lumiolosuhteet olivat harjoituksen aikana siinä mielessä haastavat, ettei lunta ollut paljoakaan jäljellä useamman päivän vesisateiden ja plusasteiden jäljiltä. Onneksi sitä kuitenkin löytyi vielä juuri ja juuri sen verran, että saattoi ainakin kuvitella taistelevansa hangesa. Vain viikkoa myöhemmin olisi oikeaan tunnelmaan pääsemiseksi taidettu tarvita avuksi lumitykki... Tämän jälkeen päätettiin vihdoinkin siirtymään tositoimiin: koko ryhmä suuntasi jälle harjoittelemaan pelastautumista käytännössä. Vaikka teoria ja käytäntö ovatkin teoriassa sama asia, käytännössä näin ei kuitenkaan aina ole. Siispa harjoittelemaan ja sitä kautta mestariksi!

Kurssilaiset oli varustettu harjoitusta varten pelastautumispuvuilla, joten ensimmäinen putoaminen veden kylmään syyleilyyn ei kastellut vaatteita. Tämän jälkeen osa kurssilaisista harjoitteli vielä jäihin putoamista ja sieltä pelastautumista ilman kyseistä pukua, mikä oli varmasti kylmempi - joskin toisaalta myös huomattavasti kuu-

Teoriaa hypotermiasta.

mottavampi -kokemus kuin pulahdus hyiseen veteen pelastautumispuvussa. Sopi toivoa, että selässä olevaan reppuun pakattu kuiva varavaatekerta oli tosiaankin pakattu vesitiiviisti! Harjoitus kuitenkin sujui kokeneiden ja pätevien kouluttajien johdolla turvallisesti ja suunnitellusti eikä ikäviä yllätyksiä tullut. Etenkin, kun kurssia seurannut tiedotustiimi, jolla ei ollut pelastautumispukuja yllään, malttoi mielensä ja jäi seuraamaan harjoitusta kuivalle maalile suorittaen auditiivista ja opista havainnointia videokameran avustuksella. Jälkikäteen jäistä pelastautumiskurssin osallistujat oli helppo tunnistaa varuskuntaravintolassa heidän punaisina hehkuvista pos-

kistaan sekä heistä huokuvas-ta aidosta innostuksesta ja voitonriemusta. Jäihin putoaminen – vaikka suunnitellustikin – on voimakas kokemus, ja avannosta omin voimin ylös pääseminen lisää huimasti itseluottamusta, kun tietää osaavansa oikeat toimintatavat. Tämän kaltaiseen koulutukseen kannattaisi osallistua jokaisen, joka asuu tai muuten liikkuu vesistöjen äärellä talviaikaan, olipa sitten reserviläinen tai siviili. MPK ja Rannikkojäkärikilta järjestää näitä koulutuksia joka talvikaudella, joten ainakaan kenenkään rannikon puolustajan ei tarvitse lähteä Meripuolustuspääpiiriä edemmäs harjoittelemaan jäistä pelastautumista! ■

Kaisa Usvasaari

Tilaaajyhdistykset ja tilaajat

Hangon Rannikkopatteriston perinneyhdistys

Puheenjohtaja Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32, 10940 HANKO
0405647695
perinneyhdistys@hotmail.com

Helsingin Reservimeriupseerit

Jere Kaiku, 0504059512
jere.kaiku@gmail.com

Kotkan Rannikkoalueen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Aapo Tokkola
045 169 0988
aapo.tokkola@gmail.com
Yhdistyksen postiosoite:
Koulukatu 2 as 4, 48100 Kotka
kotra.pery@gmail.com

Kymen Laivastokilta

Puheenjohtaja Petri Loikas
Kortetie 9, 48800 Kotka
040 585 0580, petri.loikas@finnet.fi

Laivaston Sukeltajakilta

Puheenjohtaja Kalle Seppälä
0505373424
1kalle.seppala@gmail.com
www.laivastonsukeltajakilta.fi

Meripuolustussäätiö

Asiamies Sami Linnermo, 050 512 3364
sami.linnermo@meripuolustus.fi

Meriupseeriyhdistys

Puheenjohtaja Iiro Penttilä
Sihteeristö
Petteri Ekman ja Markus Lundmark
sihteeri@meriupseeriyhdistys.fi
Majajaosto kom evp Mikko Saarinen

Pirkanmaan Meripuolustuskilta

Puheenjohtaja Timo Valli
Kastepolku 2, 14200 Turenki
040 833 7213, timo.valli@iki.fi

Pohjanlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Antero Honkasalo
Punnintie 1, 64350 KARIJOKI
040 8484 053
laivastokilta.suupohja@gmail.com

Rannikkojääkärikilta

Puheenjohtaja Harri Koponen
Freesenkatu 3 A 35, 00100 Helsinki
040 845 0000
harri.koponen@osaka.fi

Rannikkojääkäripataljoonan perinneyhdistys

Puheenjohtaja Harri Koponen
040 845 0000, harri.koponen@osaka.fi

Rannikkosotilaskotiyhdistys

Puheenjohtaja Sirpa Holma
Abraham Wetterin tie 10 A 6,
00880 Helsinki, 050 302 6435
puheenjohtaja@
rannikkosotilaskotiyhdistys.fi

Rannikkotykistön perinneyhdistys

Puheenjohtaja Johanna Pakola
Ilokalliontie 11, 21500 Piikkiö
040 588 4231
johanna.pakola@gmail.com
www.rannikkotykisto.fi

Rannikkotykistösäätiö

Valtuuskunnan puheenjohtaja
Timo Kohtamäki
Hallituksen puheenjohtaja Antti Rainio
asiamies Antti Heinänen
antti.heinanen@mil.fi

Rannikkoupeeriyhdistys

RP-lehden julkaisija
Puheenjohtaja Auvo Viita-aho
aiovii@gmail.com
sihteeri Jarmo Valtimo, 040 564 7695
jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi

RT-kerho johtorengas

Puheenjohtaja Juha Nora
juha.nora@gmail.com

Selkämeren Rannikkokilta

Puheenjohtaja Ravo Sarmet
Kolhantie 38 b, 26510 Rauma
040 562 8182
ravo.sarmet@dnainternet.net

Muita meripuolustuksen yhteisöjä

Helsingin Miinanraivaajakilta

Puheenjohtaja Robin G. Elfving
Kruunuvuorenkatu 1 C 34
00160 HELSINKI
Sihteeri Ilari Rainio
ilari.rainio@gmail.com

Kymenlaakson Rannikonpuolustajain kiltä

Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 Kotka, 0440 837 846
esa.tervio@luukku.com

Laatokan puolustuksen ystävät

040 516 8572, kari.rapo@netikka.fi

Laivaston kiltä

Puheenjohtaja Pentti O. Niskanen,
Hiidenkuja 6, 21600 Naantali
040 716 9871
pentti.o.niskanen@gmail.com

Laivaston veteraanit

Puheenjohtaja Seppo Grönroos
soegronroos@gmail.com

Merivoimien tutkimuslaitoksen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Martti Helamaa
martti.helamaa@mil.fi
Sihteeri Jari Nieminen
040 700 9234
jari.nieminen@kotiportti.fi

Miinanraivaajakilta

Puheenjohtaja Tatu Virta
Kirkkorvontie 21, 21250 Masku
050 594 7144
tajvirta@gmail.com
Sihteeri Jorma Nieminen
Pietarinkatu 3 C 27, 20320 Turku
040 718 1073
jorma.nieminen@outlook.com

Pohjanlahden Merivartiokilta

Puheenjohtaja Hannu Wallius
0400 132 888
hannu.wallius@gmail.com
www.merivartiokilta.fi

Rannikkotykistön Opistoupeerit

Puheenjohtaja Tatu Vartiainen
Ojahaantie 11 B 25, 01600 Vantaa
02 998 00, 0400 959 370
tatu.vartiainen@mil.fi

Sininen Reservi ry

Puheenjohtaja Petri Käyhkö
050 366 2024
petri.kayhko@sininenreservi.fi
Sihteeri Lasse Mäki, 040 738 5878
lasse.maki@sininenreservi.fi

Suomenlinnan Rannikkotyökilta

Puheenjohtaja Auvo Viita-aho
040 5066917, auvovii@gmail.com
slrt-kilta.fi

Turun Laivastokilta

Puheenjohtaja Jarmo Holm
Kreivinkatu 3 A, 21100 Naantali
040 052 4253
jarmo.holm@turunlaivastokilta.net

Turun Rannikkotyökilta

Puheenjohtaja Heikki Pohjanvirta
Itäinen Rantakatu 48-50
H 249, 20810 Turku, 040 519 8155
puheenjohtaja@turunrtilta.fi

Turun Rannikkotyökistö- rykmentin Perinneyhdistys ry

Puheenjohtaja Pasi Rantakari
Tahvanankatu 15, 20400 Turku
040 064 2358
pasi.rantakari@hotmail.com
www.turrtr.fi
rtperinne@gmail.com

Turun Reservimeriupseerit

Puheenjohtaja Rainer Helenius
050 543 5850
rainer.helenius@turunreservimeriupseerit.fi

Suomenlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Lars Eklund
Markkinatie 5 E 56, 00700 HELSINKI
0440 955 558
larseklund@kolumbus.fi

Suomenlinnan Rannikko- rykmentin perinneyhdistys

Puheenjohtaja Tuomas Alanko
045 142 8449
tuomas.alanko@gmail.com
Sihteeri Katariina Ilves
Sandelininkatu 13 A 3, 05800 Hyvinkää
katariina.ilves@luukku.com

Suomi Merellä -säätio

Asiamies ja sihteeri Jyrki Myllyperkiö
050 5520244
sihteeri@suomimerella.fi

Tapahtumakalenteri 2024

- 18.5.-30.9. Rannikkosotilaskotiyhdistys on mukana Suomen Rannikkotyökistö sodissa 1939–1945-näyttelyssä Haminassa 18.5.-30.9. (s. 46)
- 6.7. Kotkan Rannikkoalueen Perinneyhdistyksen perinnepäivä ja yhdistyksen 25-vuotisjuhla. (s. 53)
- 9.7. Rannikkotyökistön entisten toimipaikkojen muistolaatan paljastus (Kotkan virastotalo). (s. 53)
- 18.–21.7. Turun paikallisosaston sisaret osallistuvat Tall Ships Races -tapahtumaan 18.–21.7. Turussa. (s. 46)
- 30.8.–1.9. Kotkan Rannikkoalueen Perinneyhdistyksen sotahistoriallinen kulttuurimatka Pohjois-Viroon. (s. 53)

www.rannikonpuolustaja.fi

Patria

Liikkuvaa tulivoimaa

Kansainvälistä yhteensopivuutta kotimaisilla
tulenkäytön ratkaisulla

Protected Mobility and Defence Systems